ELEMENTS

OF

TAMIL PROSODY.

For the use of Students in general and candidates preparing for the university examinations

BY

P. Calyanasundara Mudaliyar

ASHTAVATHANAM

A Professor of Siddhanta Philosophy,

PUBLISHED BY

K. Loganatha Mudaliyar

PRINTER AND PUBLISHER.

SECOND EDITION.

MADRAS.

MANONMANI VILASUM PRESS.

1902.

Registered. Price As. 8.

A. Perumaswamy Pulavar
Champion Reefs
18.5.06

உ

கடவுள் துணை.

செய்யுளிலக்கணம்.

கத்தியரூபம்.

இஃது

அஷ்டாவதானம்

பூவை-கலியாணசுந்தரமுதலியாரால்

இயற்றப்பட்டு,

கொ. லோகநாதமுதலியாரவர்களால்

சென்னை:

மனோன்மணிவிலாசவச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1902.

இரண்டாம்பதிப்பு.

Registered Copyright.

விலை அணா—8.

A. P. Ponnusawmy Pulavar
Champion Reefs

PREFACE

To the first edition.

AT the present day, when books are multiplying without even a shadow of satisfying the well-known Leibnitzian Principle of Sufficient Reason for their coming into existence, a few words of mine by way of preface will not be out of place here. My object in this little Manual of Tamil Prosody is to give a clear and comprehensive explanation of the rules and principles of Tamil Poetic Diction for the use of beginners in this study. The Treatises on Tamil Prosody of ancient date, which are the ground works upon which all later Tamil poetical productions are based, are in the form of *Sutras*, *i.e.*, blank or ryhming verses. Manuals of Tamil Prosody of recent date, written in prose, are either too compendious or sadly wanting in right order and classification. Hence, the author intended, that, by paying due attention to order and classification and to clearness and simplicity of style in explanation, he will be enabled to place in the hands of beginners in Tamil Prosody what is usually styled by the ordinary role of book makers, a long-felt want—a real and not imaginary long-felt want. The points of improvement which the author modestly claims for this little book are among many, chiefly the following: (1) a new and intelligible classification of the Tamil Metrical forms, (2) a simpler and more accurate explanation of the Principles of Tamil versification and (3) an explanation of the most difficult form of Tamil Poetic composition வண்ணம் which is for the first time to be found in prose in this little book.

With these words of preface, I leave the book to the judgment of the learned and the learners, with the hope that it will meet with indulgent treatment from my critics. I shall consider myself amply repaid for what little trouble I may have taken in the preparation of this book, if I find that to any the least extent it proves a useful guide in the hands of the students of Tamil Prosody.

MADRAS,
15th Feb. 1893.

P. C.

PREFACE

To the second edition.

I am extremely thankful to the Tamil public for its kind and indulgent reception of the First Edition of this small work. The demand for the book especially among collegiate students, has been all that could be desired, large and steady; and though a second edition was called for within two years after the publication of the first, my other literary engagements and convocations did not allow me the leisure necessary to give the book a careful revision and enlargement which I thought it required.

I have now done all that is necessary and request for this, the second and enlarged edition, the same kind treatment as the first has met with from the public.

MADRAS,
15th July 1902.

P. C.

OPINIONS.

From

RAI BAHADUR P. RANGANATHA MUDR., AVL., M.A.,

Professor, Presidency College, Madras.

SIR,

I have perused with pleasure the contents of your செய்யுளிலக்கணம் or Prosody. It seems to me to contain much useful matter. Those who care to enjoy the metrical beauty and harmony of Tamil Poetry will do well to study your Manual.

From

M. SESHAGIRI SASTRIAR, ESQ., M.A.,

Professor, Presidency College, Madras.

MY DEAR SIR,

Many thanks to you for your Tamil Prosody called செய்யுளிலக்கணம். The treatise is one of best books hitherto published on the subject. The rules are very clear and the examples are well chosen. I am quite sure that the book will be very useful to those who study Tamil poetry and deserves to be in the hand of every Tamil student in colleges and schools.

From

P. SUNDRAM PILLAI, ESQ., M.A.,

Professor, Maharajah's College, Trevandrum.

MY DEAR SIR,

As desired by you, I have gone through your neat and concise work on Tamil Prosody called செய்யுள் இலக்கணம். I think you have brought out the main points of this very difficult subject with great clearness and force. The examples you have chosen are simpler and more attractive than those generally used in old text books on the subject. I believe you have rendered by this volume considerable service to students who seek to master this branch of our Tamil Grammar. Your notice of வண்ணம் is surely a desirable addition.

From

C. W. THAMOTHARAM PILLAI, Esq., B.A., B.L.,
Late Judge, Chief Court, Pudukota.

Dear Sir,

Your Cheyyulilakkanam has been well written. Concise as it is, it gives in plain prose all that is required for a student to know in Prosody with sufficient illustrations, so that the average student can learn it in half the time he may have to devote to get through Karikai, the present popular work on the subject.

From

P. V. RAMASAWMY RAJU, Esq., B.A.,
Barrister-at-Law, High Court,
Madras.

Dear Sir,

I am happy to inform you that your "செய்யுளிலக்கணம்" has been carefully perused by me and that I find it a concise and useful exposition of the rules of Tamil Prosody. The chief merit about it seems to me to be this—that it will induce its readers to study the higher works on the subject by the very clear and simple manner in which it explains the principles which are more elaborately discussed in the former. It is a source of extreme gratification to me to see your effort in this direction, as unfortunately works of this kind are growing fewer day by day. Wishing your work every success, &c., &c.

From

T. VEERABADRA MUDALIAR, Esq., B.A., B.L.,
Vakeel, High Court of Madras.

Sir,

I have perused your book Seyyulilakanam with very great pleasure and interest. It is the first complete work on Prosody of its kind that I have seen, embodying in prose, in a lucid and concise form not only the excellent rules of Prosody contained in Karigai with commentary, but also a variety of very valuable information on such allied subjects as Porutham, Mangalachol, Prabhandam, &c.

I have no doubt that the book will be appreciated by many readers of Tamil Poetry who ought to be thankful to you for saving them the trouble of wading through annotated Karigai and Venbapattial which are all, again, out of print now.

A. Kumaraswamy Pulavar

From

N. BALASUBRAMANYA MUDALIAR, Esq., M.A.,
Late Principal, Mahinda College, Galle.

SIR,

Kindly accept my best thanks for the copy of your செய்யுளிலக்கணம் you kindly sent me. I find it on careful reading a most excellent Manual of the Principles of Tamil Prosody and the best of its kind I have ever come across. In comparison with those that can be found in any existing treatises on Tamil Prosody, your explanations are real models of lucidity and clearness. Besides, your illustrations are just such as are fitted to exhibit the varied beauties of Tamil Metrical Composition. In my humble opinion, I know of no other book than yours that deserves so well to be in the hands of every student of Tamil Prosody.

With sincere wishes for the success of your Manual, &c., &c.

From

V. G. SURYANARAYANA SASTRIAR, Esq., B.A.,
Head Tamil Pandit,
The Madras Christian College.

MY DEAR SIR,

It is with much pleasure I perused your treatise on Tamil Prosody-செய்யுளிலக்கணம். It struck me then as one of the best books in the field. It is written in chaste and elegant prose. Clearly arranged, methodically illustrated, and neatly printed books on Tamil Prosody are very rare. Hence your செய்யுளிலக்கணம் must naturally commend itself to both the teachers and the taught alike. I shall have no objection to recommend it to my students.

From

T. T. KANAKASUNDARAM PILLAI, Esq., B.A.,
Assistant Examiner in Tamil to the University of Madras.

DEAR SIR,

I have perused portions of your book on Tamil Prosody and think it well adapted for use in the school-room. To most of the students in our schools and colleges, Tamil Prosody has hitherto been a sealed book, and I am glad to think that your book will obviate all the difficulties in understanding that fourth part of Tamil Grammar and awaken the interest of all students.

From

T. BALASUNDRA MUDALIAR, Esq.,

Chief Examiner in Tamil to the University and Munshi to Tamil Translator to Govt. of Madras.

Sir,

Many thanks for the copy of செய்யுளிலக்கணம் you have kindly sent me. I need only express the pleasure I felt in going over the excellent quotations from eminent Tamil poets, which very well illustrate some of the otherwise inexplicable points in Tamil Prosody. I have read your Manual with a peculiar interest partly because it appears to be an imitation of one of my most favorite books சிதம்பரம் செய்யுட்கோவை, and partly because it is a work proceeding from an old friend of mine. I feel sanguine that your Manual which displays considerable labour and research on your part cannot but prove useful to those for whom it is intended. Allow me to say that your Manual, the explanatory portions of which, are written in clear and accurate prose deserves to find a place in the hands of every student of Tamil Prosody, as it is sure to save him the laborious task of poring over the pages of காரிகை. I sincerely hope that your Manual will win for you a fitting recognition at the hands of the Tamil reading public, and that you will be an example to many a learned man who allows his knowledge to get rusty, forgetful of the Poet's remark :—

"Who reads
Incessantly, and to his readings brings not
A spirit and genius equal or superior,
Uncertain and unsettled still remains
Deep versed in books and shallow in himself."

From

T. RAMAKRISHNA PILLAI, Esq., B.A.,

Chairman of Board of Examiner in Tamil to the University, Madras.

My Dear Sir,

I have read with very great pleasure your செய்யுளிலக்கணம் and am glad to state that it is good and supplies a want.

From

T. SARAVANAMUTTU PILLAI, Esq., B.A.,

Librarian, Presidency College, Madras.

Dear Sir,

When I began to learn Tamil Prosody I felt very much the want of a book that would have placed before me in brief compass the elementary principles of Tamil Prosody. After I have seen your Manual I feel quite assured that no such want will be felt by students in the future. And, moreover, the examples you have throughout given are in themselves a source of true delight to the students of Tamil Literature.

சிறப்புக்கவி.

இஃது

இந்நூலாசிரியரின் போதகாசிரியராகிய

இலக்கணக்கடல்—தசாவதானம்

பேறை - செகநாதப் பிள்ளையவர்கள்

இயற்றியது.

பட்டாங்கி லுளவறிஞ ரியாவருமே யெளிதாகப் படித்துப் பாடக்
கட்டாய யாப்பின்வகை யனைத்தினையுந் தெளிவாகக் காட்டி மேற்கோள்
சுட்டாரச் செய்யுளிலக் கணமெனுநூ னவரசமுஞ் சொட்டப்பூவை
யட்டாவ தானகலி யாணசுந் தரக்கவிஞ னறைந்திட் டானல்.

A. P. Periasamy Pulavar
Champion
13-5-1956

உ

கடவுள்துணை.

செய்யுளிலக்கணம்.

தெய்வவணக்கம்.

எண்கலிவண்ணப்பா.

குழிப்பு.

தனனாதனத் தனனாதனத் தனனாதனத்
தய்ய தனத்தனனா.

தரணார்பதிப் பொருளியாதெனத் தடுமாறிமிக்
குள்ள மயர்ச்சியதார்

சதுமாமறைக் கரிதாகியுத் தமமாமனத்
தைய மொழித்தருள்சேர்

உரணார்விழுத் தகையாளர்பெற் றுளதாய்நிலைத்
தெவ்வ யின்முற்றுறைவாய்

ஒருவாதுநித் தியமேன்மையுற் றொளிரோர்முதற்
றெய்வ மதைப்புகழ்வாம்

அரணார்துடித் தொனியாலுதித் தழகார்தமிழ்க்
கல்வி வளர்ச்சியினால்

அருணாடிநற் கவிபாடுதற் கதியாவலுட்
கொள்ளு நர்கைக்கொளநேர்

திரணார்முழுப் புலவோர்மகிழ்ச் சியின்மேவுறச்
செய்யு ளிலக்கணமே

திசையாவுமுற் றவிர்வான்மிகத் தெளிவாமெனச்
சொல் வளனைப்பெறவே.

நூல்.

உறுப்பியல்.

செய்யுள்.

எழுத்து, அசை, சீர், தளை, ஓசை, அடி, எதுகை, மோனையென்னு முறுப்புக்களாற் செய்யப்படுவது.

எழுத்து.

உயிர், குறில், நெடில், குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம், ஐகாரக்குறுக்கம், ஆய்தம், வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம், உயிர்மெய், உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை யென்பனவாம்.

அசை.

எழுத்தானது தனித்தேனும், இணைந்தேனுநிற்பது. இது நேரசை, நிரையசையென விருவகைப்படும்.

நேரசை.

குற்றெழுத்துத் தனித்தேனும் ஒற்றடுத்தேனும், நெட்டெழுத்துத் தனித்தேனும் ஒற்றடுத்தேனும் வருவது.

க=குற்றெழுத்துத் தனித்துவந்த நேரசை.
மண்=குற்றெழுத்து ஒற்றடுத்துவந்த நேரசை.
தா=நெட்டெழுத்து தனித்துவந்த நேரசை.
பால்=நெட்டெழுத்து ஒற்றடுத்துவந்த நேரசை.

நிரையசை.

குறிலிணைந்தேனும் ஒற்றடுத்தேனும், குறினெடி லிணைந்தேனும் ஒற்றடுத்தேனும் வருவது.

அரி=குறிலிணைந்துவந்த நிரையசை.
மரம்=குறிலிணைந்து ஒற்றடுத்துவந்த நிரையசை.
நிலா=குறினெடி லிணைந்துவந்த நிரையசை.
வரால்=குறினெடி லிணைந்து ஒற்றடுத்துவந்த நிரையசை.

சீர்.

அசையுடன் அசை சேர்ந்துவருவது. இது இயற்சீர், வெண்சீர், வஞ்சிச்சீர், பொதுச்சீர், அசைச்சீர் என ஐவகைப்படும்.

இயற்சீர்.

இரண்டசைகளா லாக்கப்படுவது. இது ஆசிரிய வுரிச்சீரென்றும் முதற்சீரென்றும் சொல்லப்படும்.

வாய்பாடு.

நேர் நேர்=தேமா.
நிரைநேர்=புளிமா.
நிரைநிரை=கருவிளம்.
நேர்நிரை=கூவிளம்.

(உ-ம்.) காண்டற் கரிய கடவுளைப் போற்றிட
தேமா புளிமா கருவிளம் கூவிளம்
வேண்டிய யாவும் விளையும்
ஈண்டிய வுலகி லெம்ம னோர்க்கே.

வெண் சீர்.

இயற்சீர் நான்கினுக்கும் ஒவ்வொன்றிற்குப்பின் காய் என்னு நேரசையைக்கூட்ட மூன்றுஅசைகளாகி வெண்சீர் எனவும், காய்ச்சீரெனவும், இடைச்சீரெனவும் படும்.

வாய்பாடு.

நேர் நேர் நேர்=தேமாங்காய்.
நிரை நேர் நேர்=புளிமாங்காய்.
நிரை நிரை நேர்=கருவிளங்காய்.
நேர் நிரை நேர்=கூவிளங்காய்.

(உ-ம்.) களையாகிக் கொம்பாகிக் காட்டகத்தே நிற்கும்
புளிமாங்காய் தேமாங்காய் கூவிளங்காய் தேமா
அவையல்ல நல்ல மரங்கள் - சவைநடுவே
புளிமாங்காய் தேமா புளிமா கருவிளங்காய்
நீட்டோலை வாசியா நின்றான் குறிப்பறிய
தேமாங்காய் கூவிளம் தேமா கருவிளங்காய்
மாட்டா தவனே மரம்.
தேமா புளிமா மலர்.

வஞ்சிச்சீர்.

இயற்சீர் நான்கினுக்கும் ஒவ்வொன்றுக்குப்பின் கனி என்னு நிரையசையைக்கூட்ட மூன்று அசைகளாகி வஞ்சிச்சீர், கனிச்சீர், கடைச்சீரெனவும் வழங்கும்.

வாய்பாடு.

நேர் நேர் நிரை=தேமாங்கனி.
நிரை நேர் நிரை=புளிமாங்கனி.
நிரை நிரை நிரை=கருவிளங்கனி.
நேர் நிரை நிரை=கூவிளங்கனி.

(உ-ம்.) பூந்தாமரைப் போதலமரத்
தேமாங்கனி கூவிளங்கனி
தேம்புனலிடை மீன்றிரிதரும்
கூவிளங்கனி கூவிளங்கனி
வளவயலிடைக் களவயின்மகிழ்
கருவிளங்கனி கருவிளங்கனி
வினைக்கம்பலை மனைச்சிலம்பவும்
புளிமாங்கனி கருவிளங்கனி.

பொதுச்சீர்.

இயற்சீர் நான்கினும் ஒன்றொன்றிற்குப்பின் தண்பூ, நறும்பூ, தண்ணிழல் நறுநிழல் என்று மிரண்டசைகூடி வருவன.

வாய்பாடு.

தேமாந் தண்பூ தேமாந் தண்ணிழல்.
தேமா நறும்பூ தேமா நறுநிழல்.
புளிமாந் தண்பூ புளிமாந் தண்ணிழல்.
புளிமா நறும்பூ புளிமா நறுநிழல்.
கருவிளந்தண்பூ கருவிளந் தண்ணிழல்.
கருவிள நறும்பூ கருவிள நறுநிழல்.
கூவிளந் தண்பூ கூவிளந் தண்ணிழல்.
கூவிள நறும்பூ கூவிள நறுநிழல்.

(உ-ம்.) இந்நூலின் செய்யுளியலில் காட்டியுள்ள குறளடி வஞ்சிப் பாவிற் காண்க.

ஓரசைச்சீர்.

நேரசையும், நிரையசையும், தனித்தனியே சீராகி, நாள் மலர் என்று வழங்குவதுடன், இவற்றுடன் குற்றியலுகரஞ்சேர்ந்து காசு, பிறப்பு * எனவும்வரும் இவை வெண்பாவின் கடையில் வழங்கும்.

(உ-ம்.) ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்.=நாள்.

தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறிது னுண்பா
னெங்ஙன மாளு மருள்.=மலர்.

அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னொன்ற
னுயிர்செகுத் துண்ணாமை நன்று.=காசு.

எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு.=பிறப்பு.

* காசு நேர்பு அசையெனவும், பிறப்பு நிரைபு அசையெனவுங் கூறுவர்.

தளை.

நின்றசீரின் ஈற்றசையும், வருஞ்சீரின் முதலசையும் விதிப்படி ஒத்திருப்பதாகப் பார்ப்பது தளையாம்.

மா+நேர்=நேரொன்றாசிரியத்தளை }
விளம்+நிரை=நிரையொன்றாசிரியத்தளை } அகவலுக்குரியன.

மா+நிரை }
விளம்+நேர் } இயற்சீர்வெண்டளை. }
காய்+நேர்=வெண்சீர்வெண்டளை. } வெண்பாவிற்குரியன.

காய்+நிரை=கலித்தளை கலிப்பாவுக்குரியது.

கனி+நிரை=ஒன்றியவஞ்சித்தளை }
கனி+நேர்=ஒன்றாதவஞ்சித்தளை } வஞ்சிப்பாவிற்குரியன.

ஓசை.

சீர்களின்புணர்ச்சியால் தோன்றித் தளைகளா லமைந்த செய்யுட்களின் குணமாய் இசைப்பது. இது செப்பலோசை, அகவலோசை, துள்ளலோசை, தூங்கலோசையென நால்வகையாம்.

செப்பலோசை.

இது ஏந்திசைச்செப்பல், தூங்கிசைச்செப்பல், ஒழுகிசைச் செப்பலென மூவகையாம். இவை வெண்பாவிற் குரியன.

ஏந்திசைச்செப்பல்.

வெண்சீர் வெண்டளையால் முற்று முடியும் வெண்பா.

(உ-ம்.) யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு.

தூங்கிசைச்செப்பல்.

இயற்சீர் வெண்டளையால் முற்றுமுடியும் வெண்பா.

(உ-ம்.) இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற் றுலகு.

ஒழுகிசைச்செப்பல்.

இயற்சீர் வெண்டளையும், வெண்சீர் வெண்டளையும் விரவி முடியும் வெண்பா.

(உ-ம்.) கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
யெல்லா வுயிருந் தொழும்.

அகவலோசை.

இது ஏந்திசையகவல், தூங்கிசையகவல், ஒழுகிசையகவலென மூவகையாம். இவை அகவலுக்குரியன.

ஏந்திசையகவல்.

நேரொன் றாசிரியத்தளையால் முற்றுமுடிந்த அகவல்.

(உ-ம்.) போது சாந்தம் பொற்ப வேந்தி
யாதி நாதற் சேர்வோர்
சோதி வானந் துன்னு வோரே.

தூங்கிசையகவல்.

நிரையொன் றாசிரியத்தளையால் முற்றுமுடிந்த அகவல்.

(உ-ம்.) அணிநிழ லசோகமர்ந் தருணெறி நடாத்திய
மணிதிக ழவிரொளி வரதனைப்
பணிபவர் பவநனி பரிசறுப் பவரே.

ஒழுகிசையகவல்.

நேரொன் றாசிரியத்தளையும் நிரையொன் றாசிரியத்தளையும் விரவி முடியும் அகவல்.

(உ-ம்.) தானே முத்தி தருகுவன் சிவனவ
னடியின் வாத வூரனைக்
கடிவின் மனத்தாற் கட்டவல் லார்க்கே.

துள்ளலோசை.

இது ஏந்திசைத்துள்ளல், பிரிந்திசைத் துள்ளல், அகவற்றுள்ளல் என மூவகையாம். இவை கலிப்பாவினுக் குரியன.

ஏந்திசைத்துள்ளல்.

கலித்தளையால் முற்று முடிந்த கலிப்பா.

(உ-ம்.) திருவனைய கருநெடுங்கட் சிலைநுதலார் மயல்வலையி
லிருநிலக்கண் விழுந்துழலு மெளியவனை யெடுத்தன்பிற்
பொருவரிய நினதடியார் புகழுரைத்துத் தினமகக்கட்
பரவவருள் புரிவாய்கொல் பசுபதியெம் பெருமானே.

பிரிந்திசைத்துள்ளல்.

கலித்தளையும், வெண்சீர் வெண்டளையும் விரவிமுடியும் கலிப்பா.

(உ-ம்.) சொரிந்திட்ட மலர்ப்பொழிலுட் சூழ்ந்திட்ட வாவியெல்லா
நெரிந்திட்ட மணங்கமழு நிறையொற்றி யூர்நாட்டில்
விரிந்திட்ட பெருங்கடலே மேய்வளையே கம்புள்ளே.
பிரிந்திட்ட வென்றலைவன் பெயர்ந்ததிசை பேசுவிரே.

அகவற்றுள்ளல்.

கலித்தளையும், வெண்சீர் வெண்டளையும், பிறதளைகளும் விரவிவருங் கலிப்பா.

(உ-ம்.) நேரலர் போரேறே நிடதத்தார் கோமானே
யாரவரை மார்பா வடியே னுயிர்க்குயிரே
காரிருளில் யான்புலம்பக் கானகத்தில் விட்டகன்று
சாரலையா யின்னு மிதுவோநின் றண்ணளியே.

தூங்கலோசை.

இது ஏந்திசைத்தூங்கல், பிரிந்திசைத்தூங்கல், அகவற்றூங்கலென மூவகையாம். இவை வஞ்சிப்பாவிற் குரியன.

ஏந்திசைத்தூங்கல்.

ஒன்றிய வஞ்சித்தளையால் முற்றுமுடியும் வஞ்சிப்பா.

(உ-ம்.) வினைத்திண்பகை விழச்சொற்றவன்
வனப்பங்கய மலர்த்தாளிணை:—

பிரிந்திசைத்தூங்கல்.

ஒன்றாத வஞ்சித்தளையால் முற்றுமுடிந்த வஞ்சிப்பா.

(உ-ம்.) வானோர்தொழ வண்டாமரைத்
தேனார்மலர் மேல்வந்தரு:—

அகவற்றூங்கல்.

ஒன்றிய வஞ்சித்தளையும், ஒன்றாத வஞ்சித்தளையும் விரவிவரும் வஞ்சிப்பா.

(உ-ம்.) பூந்தாமரைப் போதலமரத்
தேம்புனலிடை மீன்றிரிதரு
வளவயலிடை களவையின்மகிழ்:—

அடி.

சீர்களின் தொடர்ச்சியாகும் இருசீரால் வருவது குறளடி, முச்சீரால் வருவது சிந்தடி., நாற்சீரால்வருவது அளவடி, ஐந்து சீரால்வருவது நெடிலடி, ஐந்து சீரில் மிகுந்து எனைத்துச் சீரானும்வருவது கழிநெடிலடியாம்.

குறளடி.

(உ-ம்.) மனைதீர்த்து நாயேன்
சினைதீர்த்த லானே
னனைதிர்த்த மாடே
வினைதிர்த்த தேவே.

சிந்தடி.

நரக வாதையில் வன்பிறுர்
தரணி மீதொடு கொன்பெறுர்
சுரரு லோகமு மின்புறுர்
அருணை நாயக ரன்பறுர்.

அளவடி.

திகட சக்கரச் செம்முக மைந்துளான்
சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்
அகட சக்கர வின்மணி யாவுறை
விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம்.

நெடிலடி.

முன்னநின் னன்னை முலையூட்டி மையிட்டு மூக்குச்சிந்தி
கன்னமுங் கிள்ளிய நாளல்ல வேயென்னைக் காப்பதற்கே
அன்னமு மஞ்ஞையும் போலிரு பெண்கொண்ட வாண்பிள்ளைநீ
இன்னமுஞ் சின்னவன் றனே செந்தூரி லிருப்பவனே.

கழிநெடிலடி.

கற்பூரப் பாத்திகட்டிக் கத்தூரி யெருப்போட்டுக் கமழ்நீர்பாச்சிப், பொற்பூர வுள்ளியினை விதைத்தாலு மதின்குணத்தைப் பொருந்தக்காட்டும், சொற்பேதை யருக்கறிவிங் கினிதாக வருமெனவே சொல்லினலு, நற்போதம் வாராதாங் கவர்குணமே மேலாக நடக்குந்தானே.

இதனின் மிக்க சீர்க்கழிநெடிலடிகள் இந்நூல் செய்யுளியலிற் காண்க.

எதுகை.

அடிகளின் முதலெழுத்துக்கள் மாத்திரை யளவாயொத்து நிற்க இரண்டாமெழுத்து ஒத்துவருவது.

(உ-ம்.) அகரமுதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு.

இதில் அக என்பதற்குப் பக என்பது எதுகையாம்.

சிறுபான்மை வருக்கவெதுகை, நெட்டெழுத்தெதுகை, இனவெழுத்தெதுகை, ஆசெதுகையெனவும் வரப்பெறும்.

வல்லினவருக்கவெதுகை.

(உ-ம்.) தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ
ரெச்சத்தாற் காணப் படும்.

மெல்லினவருக்கவெதுகை.

(உ-ம்.) அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு.

இடையினவருக்கவெதுகை.

(உ-ம்.) எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு.

நெடிலெதுகை.

(உ-ம்.) ஆவாவென்றே யஞ்சினராழ்ந்தா ரொருசாரார்
கூகூவென்றே கூவினர்கொண்டா ரொருசாரார்.

இனவெதுகை.

(உ-ம்.) அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகைப்
பொறுத்தானோ டூர்ந்தா னிடை.

ஆசெதுகை.

ய்-ர்-ல்-ழ்-என்னு நான்கு மெய்களுள் யாதானு மொன்று எதுகைக்கிடையில் வருவது.

(உ-ம்.) காய்மாண்ட தெங்கின் பழம்விழக் கமுகினெற்றிப்
பூமாண்ட தீந்தேன் றொடைக்கீறி வருக்கையொழிய:—
மாக்கொடி யானையு மௌவற் பந்தரும்
கார்க்கொடி முல்லையுங் கலந்து மல்லிகை:—

ஆவே றுருவின வாயினு மாபயந்த
பால்வே றுருவின வல்லவாம் பால்போல்:—
வாழ்கின்றே மென்று மகிழன்மின் வாழ்நாளும்
போகின்ற பூளையே போன்று.

மற்றுஞ் சில வெதுகைகளுளவாயினும் அத்துணைச் சிறப்பன்று. சொன்னவற்றுள்ளும் இரண்டாமெழுத்து ஒத்துவரும் எதுகையே மிகச் சிறப்பு.

மோனை.

முதற்சீர் முதலெழுத்துடன் பின்வருஞ்சீர்களில் ஒன்றிலேனும் பலவற்றிலேனு முதலெழுத்தொன்றிவருவது.

உயிரினுள் அ-ஆ-ஐ-ஔ-இவை தம்முளினமாம்.
இ-ஈ-எ-ஏ-இவை தம்முளினமாம்.
உ-ஊ-ஒ-ஓ-இவை தம்முளினமாம்.

இவையேறிய உயிர்மெய்களுக்கு மிவ்வாறேகொள்க.

ஒற்றினுள் ச-த-இவை தம்முளினமாம்.
ஞ-ந-இவை தம்முளினமாம்.
ம-வ-இவை தம்முளினமாம்.

மற்றைய வெழுத்துக்களுக்கு அவ்வவ் வெழுத்துக்களே யினமாம். இம்மோனை யெழுவகையாம் வருமாறு.

பொழிப்புமோனை.

அளவடிச்செய்யுளில் முதற்சீர்க்கண்ணு மூன்றாஞ்சீர்க்கண்ணு மோனைவருவது.

(உ-ம்.) அரிற்குரற் கிண்கிணி யரற்றுஞ் சீரடி:—

இணைமோனை.

முதலிருசீர்க்கண்ணு மோனைவருவது.

(உ-ம்.) அணிமல ரசோகின் றளிர்நலங் கவற்றி:—

ஒரூஉமோனை.

முதற்சீர்க்கண்ணும் இறுதிச்சீர்க்கண்ணு மோனைவருவது.

(உ-ம்.) அம்பொற் கொடிஞ்சி நெடுந்தே ரகற்றி:—

கூழைமோனை.

முதல்மூன்று சீர்க்கண்ணு மோனைவரத் தொடுப்பது.

(உ-ம்.) அகன்ற வல்கு லந்துகி லசைஇ:—

மேற்கதுவாய்மோனை.

இரண்டாஞ்சீரன்றி மற்றையசீர்களில் மோனைவருவது.

(உ-ம்.) அரும்பிய கொங்கை யவ்வளை யமைத்தோள்:—

கீழ்க்கதுவாய்மோனை.

மூன்றுஞ்சீரன்றி மற்றையசீர்களில் மோனைவருவது.

(உ-ம்.) அவிர்மதி யனைய திருநுத லரிவை:—

முற்றுமோனை.

எல்லாச்சீர்க்கண்ணு மோனைவருவது.

(உ-ம்.) அயில்வே லனுக்கி யம்பலத் தமர்ந்த:—

வேறு சில மோனையுள்வேனு மத்துணைச் சிறப்பன்று. அன்றியும் இணைமோனை, இணையியைபு, இணையெதுகை, இணைமுரண், இணையளபெடை முதலிய இக்காலத்து மிகவருகி வழங்கலால் இவண் விரித்திடாது இந்நூலின் ஒழிபியலிற் காட்டப்பட் டிருக்கிறன.

உ

கடவுள்துணை.

செய்யுளியல்.

பா.

உறுப்பியலிற் சொல்லப்பட்ட உறுப்புக்களாற் செய்யப்படுஞ் செய்யுள், வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா என நான்குவகைப் படும். இந்நான்கனோடு மருட்பாவையுஞ் சேர்த்து ஐந்தென்பாரு முளர்.

பாவினம்.

தாழிசை, துறை, விருத்தம் என்னு மூன்றும், நான்கு பாக்களுக்கும் இனமாகும். வெண்பாவிற்கு வெண்டாழிசை, வெண்டுறை, வெளிவிருத்தமும்; ஆசிரியப்பாவிற்கு ஆசிரியத்தாழிசை, ஆசிரியத்துறை, ஆசிரியவிருத்தமும்; கலிப்பாவிற்குக் கலித்தாழிசை, கலித்துறை, கலிவிருத்தமும்; வஞ்சிப்பாவிற்கு வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சித்துறை, வஞ்சிவிருத்தமும் இனமாம்.

வெண்பா.

ஈற்றடி முச்சீராய் மற்றையவடி நாற்சீராய் காய்ச்சீரும், ¶ இயற்சீரும் விரவி, இயற்சீர் வெண்டளையும், வெண்சீர் வெண்டளையுங் கொண்டு, இரண்டடிக்குக் குறையாமல் செப்பலோசை யுற்று, ஓரசைச்சீர்கள் நான்கிலொன்றை ஈற்றில்பெற்று முடிவது.

இது குறள்வெண்பா, சிந்தியல்வெண்பா, நேரிசைவெண்பா, இன்னிசைவெண்பா, சவலைவெண்பா, பஃறொடைவெண்பா, * கலிவெண்பா வென வெழுவகையாம்.

குறள்வெண்பா.

இரண்டேயடியாய் முதலடிநாற்சீராய் இரண்டாமடிமுச்சீராய்வருவது.

(உ-ம்.) அகர வுயிர்போ லறிவாகி யெங்கு
நிகரிலிறை நிற்கு நிறைந்து.

¶ குறினெடிலிணைந்த அசையினை நடுவாகவுடைய காய்ச்சீர் வெண்பாவில்வாராது.

* கலிவெண்பாவை வெண்பாவகையிற் சேர்த்துச் செப்பியதற்குக் காரணம் இந்நூலின் ஒழிபியலிற்காண்க.

சிந்தியல்வெண்பா.

இதுநேரிசைச் சிந்தியல்வெண்பாவென்றும், இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவென்று மிருவகையாம்.

நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா.

மூன்றடியாய் இரண்டாமடி யிறுதிச்சீர் தனிச்சொல் பெற்றுவருவது.

(உ-ம்.) கங்கைக்குக் கண்மலர் சாத்தக் கருங்குவளை
செங்குவளை பூத்தாள் செயலென்னே - யெங்கோமான்
பங்குற்றுந் தீராப் பசுப்பு.

இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பா.

தனிச்சீர் பெறாதுவருவது.

(உ-ம்.) போற்றுமின் போற்றுமின் போற்றுமின் போற்றுமின்
கூற்றங் குமைக்க வருமுன் னமரங்காள்
ஏற்றுவந்தான் பொற்றா ளிணை.

நேரிசைவெண்பா.

நான்கடியாய் இரண்டாமடி இறுதிச்சீர் தனிச்சொல்லாய் முன்னிரண்டடி ஒரெதுகையும், பின்னிரண்டடி மற்றோரெதுகையுமாக வரும். முதலிரண்டடியிலுள்ள வெதுகை தனிச்சீரிலும் பொருந்தவேண்டும்.

(உ-ம்.) வாக்குண்டா நல்ல மனமுண்டா மாமலரா
ளேக்குண்டா மேனி நுடங்காது - பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனித் தும்பிக்கை யான்பாதந்
தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு.

நான்கடியு மொரே யெதுகைபெற்றுவரினும்வரும்.

இன்னிசைவெண்பா.

இரண்டாமடியி னிறுதிச்சீர் தனிச்சொலின்றி வருவது.

(உ-ம்.) துகடீர் பெருஞ்செல்வந் தோன்றியக்காற் றொட்டுப்
பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோ டுண்க
வகடுற யார்மாட்டு நில்லாது செல்வஞ்
சகடக்காற் போல வரும்.

முன்னிரண்டடி யோரெதுகையாயும் பின்னிரண்டடி யோரெதுகை யாயும் வரும்.

மூன்றாமடியில் தனிச்சீர்பெற்றும், அடிகடோறுந் தனிச்சீர்பெற்றும் வரும்.

(உ-ம்.) சூதன் மகளிர் கலக்கக் கலக்குண்டு
பேதுற்றார் நெஞ்சம் பிழைத்தகன்றார் நன்னெஞ்சம்

போதம் படரும் புலியூரோ - தாதுண்டு
வண்டுறங்கு பூஞ்சடையோன் வைப்பு.

மழையின்றி மாநிலத்தார்க் கில்லை - மழையுந்
தவமிலா ரில்வழி யில்லைத் - தவமும்
அரசிலா ரில்வழி யில்லை - யரசனும்
இல்வாழ்வா ரிவ்வழி யில்.

சவலைவெண்பா.

இரண்டு குறட்பாப்போன்று நாலடியு மோரெதுகையைப் பெற்று வருவது.

(உ-ம்.) வேலங்கைக் கொண்டுசென்னை வீறுபெற நின்றோனே
காலங் கடந்த கதியளிப்பான்
ஞாலங் கருதிடினு நல்குவா னென்கைமறை
மூலங் கழறு மொழி.

---

*பஃறொடைவெண்பா.

நான்கடியின் மிகுந்து ஏழடி யிறுதியாக நிரம்பி எதுகை பொருந்தியும் பொருந்தாமலும் வரும்.

(உ-ம்.) வானே நிலனே கனலே மறிபுனலே
ஊனே யவ்வூனி லுயிரே யுயிர்த்துணையே
ஆனேறு மேறே யரசே யருட்கடலே
தேனே யமுதே யளியோங்கள் செல்வமே
யானே புலனு நலனு மிலனன்றே
ஆனாலு மென்போன்மற் றார்பெற்றா ரம்பலத்துள்
மாநாடகங்காணும் வாழ்வு.

கலிவெண்பா.

நேரசை வெண்பாவே போன்று எண்ணிறந்த வடிகளை யுடைத்தாய்த் தனிச்சொற் பெற்றுவருவது.

(உ-ம்.) சுடர்த்தொடீ கேளாய் தெருவினு மாடு
மணற்சிற்றில் காலிற் சிதையா - வடர்ச்சிய
கோதை பரிந்து வரிப்பந்து கொண்டோடி
நோதக்க செய்யுஞ் சிறுபட்டி - மேலோர்நா

---

* பல்+தொடை=பஃறொடை.

என்னையும் யானு மிருந்தேமா வில்லிலே
யுண்ணுநீர் வேட்டே னெனவந்தாற் - கன்னை
யடற்பொற் சிரகத்தால் வாக்கிச் சுடரிழா
யுண்ணுநீ ரூட்டிவா வென்று - னெனயானுந்
தன்னை யறியாது சென்றேமற் றென்னை
வளைமுன் கைபற்றி நலியாத் - தெருமந்திட்
டன்னா யிவனொருவன் செய்ததுகா ணென்றேனுக்
கன்னை யலறிப் படர்தரத் - தன்னையா
னுண்ணுநீர் விக்கினா னென்றேனா லன்னையுந்
தன்னைப் புறம்பழித்து நீவமற் - றென்னைக்
கடைக்கண்ணாற் கொல்வான்போ னோக்கி நகைக்கூட்டஞ்
செய்தானக் கள்வன் மகன்.

வெண்பாவினம்.

வெண்டாழிசை, வெண்டுறை, வெளிவிருத்தம் என மூவகையாம். வெண்டாழிசையானது குறட்டாழிசை, வெண்டாழிசை யென விருவகையாம். வெண்டுறையானது குறள் வெண்செந்துறை வெண்டுறையென விருவகையாம்.

* குறட்டாழிசை.

இரண்டடியாய் நாற்சீரின்மிக்கு எத்துணைச்சீரானும் அமைந்து முதலடியளவிற்கு ஈற்றடி ஒருசீரேனும் சில சீரேனும் குறைந்து செப்பலோசை கெட்டுவருவது.

(உ-ம்.) கம்பைமாநதியின் கரைச்சிறுகன்னிபார மூலைத்தழும்பணி
உம்பர்கோன்விடைபொன் றுலகேழுமுண்டதுவே.

இரண்டடியாய்த் தம்முள்ளளவொத்துச் செந்துறைச் சிதைவும் குறட்டாழிசையாம்.

(உ-ம்.) முன்புல கீன்ற முகிண்முலைக் கன்னியோ
டின்புறும் யோகி யெழுபுவிக் கரசே.

குறட்பாவிற்குரிய தளைகெட்டு ஓசை சிதைந்து வரினும் குறட்டாழிசையாம்.

---

* தாழிசைக்குறளெனினுமாம்.

(உ-ம்.) பின்றாழ் நறுங்கூந்தற் பிடிதழீஇ மால்யானைக்
கன்றீனு மூக்கட் களிறு.

¶ வெண்டாழிசை.

மூன்றடியாய் முதலிரண்டடியும் நன்னான்கு சீராய் ஈற்றடிமுச்சீராய்ச் சிந்தியல்வெண்பா போன்று தளைகெட்டுவருவது.

(உ-ம்.) கனக மார்க வின்செய் மன்றில்
அனக நாட கற்கெம் மன்னை
மனைவி தாய்தந்தை மகள்.

சிந்தியல்வெண்பா மூன்று ஒருபொருண்மே லடுக்கிவரினும் வெண்டாழிசையாம்.

(உ-ம்.) அம்பெருண் கண்ணார்க் கழிந்த மடநெஞ்சே
கொம்பே றுடையாள் கழலிறைஞ்சா தென்கொலியாம்
வம்பே பிறந்து விடல்.

வாணேருண் கண்ணார்க் கழிந்த மடநெஞ்சே
நீணாகம் பூண்டான் கழலிறைஞ்சா தென்கொலியாம்
வீணே யிறந்து விடல்.

கோளாருண் கண்ணார்க் கழிந்த மடநெஞ்சே
ஆளாகி யாண்டான் கழலிறைஞ்சா தென்கொலியாம்
வாளா விறந்து விடல்.

---

* செந்துறை.

அளவொத்த அளவடியிரண்டாய் விழுமியபொருளும் ஒழுகிய வோசையுமாய் வருவது.

(உ-ம்.) கொன்றை வேந்தன் செல்வ னடியிணை
யென்று மேத்தித் தொழுவோ மியாமே.

வெண்டுறை.

மூன்றடிமுத லேழடியீறாகப் பின்பு நின்ற சிலவடிகளில் சிலசீர் குறைந்துவரும். இவற்று ளெல்லாவடியு மோரோசையாயும் பின்பிற் சில வடிகண் மற்றோ ரோசையாயும் வருதலுமுண்டு.

¶ வெள்ளொத்தாழிசை யெனினுமாம்.

* செந்துறைவெள்ளை அல்லது குறள்வெண்செந்துறை யெனினுமாம்.

முதலடியறுசீராய் ஏனையடி நாற்சீராய்வந்த மூன்றடிவெண்டுறை.

[சொன் றேந்தி
(உ-ம்.) பரசிருக்குந் தமிழ்மூவர் பாட்டிருக்குந் திருமன்றிற் பர
அரசிருக்கும் பெருமானூர்க் காட்செய்யா தொன்செய்வார்
முரசிருக்கும் படைநமனார் முன்னாகு மந்நாளே.

முதலடியிரண்டும் அறுசீராய் ஓரோசைத்தாய் ஏனையடி நாற்சீராய் வந்த வேறோரோசைத்தாய் ஏழடிவேற்றொலி வெண்டுறை.

[மூந்தேன் பில்கி
(உ-ம்.) கூற்றிருக்கு மடலாழிக் குரிசின்முத லோரிறைஞ்சக் கொ
ஊற்றிருக்குந் தில்லைவனத் தசும்பிருக்கும் பசும்பொன்மன்
[றத் தொருதா ளூன்றி
வண்டுபா டச்சுடர் மகுடமா டப்பிறைத்
துண்டமா டப்புலித் தோலுமா டப்பகி
ரண்டமா டக்குலைந் தகிலமா டக்கருங்
கொண்டலோ டுங்குழற் கோதையோ டுங்கறைக்
கண்டரா டுந்திறங் காண்மினோ காண்மினோ.

---

* வெளிவிருத்தம்.

மூன்றடியாலேனும், நான்கடியாலேனு முற்றுப்பெற்று அடிதோறு மிறுதியில் ஒரோதன்மையான சொல்லைப்பெற்று வருவது.

மூன்றடியால்வருவது.

(உ-ம்.) அங்கட்கமலத் தலர்க்கமல மேயிருநீரோபோலும்
வெங்கட்சுடிகை விடவரவின் மேயிருநீரோபோலும்
திங்கட்சடையீருந் தில்லைவனத் துள்ளீருநீரோபோலும்.

நான்கடியால்வருவது.

(உ-ம்.) வெஞ்சமன் வஞ்ச வேலொ டெதிர்ந்தா னமரங்காள்
அஞ்ச லெனுஞ்சொல் லார்சொல வல்லார் நமரங்காள்
மஞ்சி வரிஞ்சி மன்ற மிறைஞ்சீர் நமரங்காள்
நஞ்ச மயின்றார் நல்குவர் மாதோ நமரங்காள்.

---

* வெளிவிருத்தம், வெண்பாவிருத்தம், வெள்ளைவிருத்தம் என்பன ஒருபொருட்கிளவி.

ஆசிரியப்பா.

அடி யொன்றுக்கு நான்குசீராய் இயற்சீர்பயின்றும், வெண்சீர்விரவியும், மூன்றடிக்குக் குறையாமல் பலவடிகளால் அகவலோசையுற்று இறுதியில் * ஏ யென்னுமசையுடன் முடிவது.

இவ்வாசிரியப்பா நேரிசையாசிரியப்பா, நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா, இணைக்குறளாசிரியப்பா, அடிமறிமண்டிலவாசிரியப்பா வென நான்கு வகையாம்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

எல்லாவடிகளு நாற்சீராய் ஈற்றுக்கயலடி முச்சீராய்முடிவது.

(உ-ம்.) செய்ய வார்சடைத் தெய்வ சிகாமணி
பாதம் போற்றும் வாதவூ ரன்ப
பாவெனப் படுவதுன் பாட்டுப்
பூவெனப் படுவது பொறிவாழ் பூவே.

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

எல்லாவடிகளு நான்குசீராலேயே முடிவது.

(உ-ம்.) கடம்பணி தொடையன் மிடைந்த தடந்தோள்
வன்றிற லெஃக மேந்திய வலவன்
கொன்றையன் சடிலத் தாசான் மன்ற
பற்றினர் பையுட் பற்றீ தென்னே.

இணைக்குறளாசிரியப்பா.

முதலடியும் கடையடியும் நான்குசீராய் இடையில்வரு மடிகள் இரண்டுசீராயும், மூன்றுசீராயும் வருவது.

(உ-ம்.) தண்ணெனன் கடுக்கை கண்ணீர் கலுழ்தர
வெண்மதி கண்ணி சூடும்
கண்ணுதற் கடவுள்
புண்ணியப் பொதுவி லாடும்பூங்கழ லிறைஞ்சுதும்
விண்மிசை போகிய வீடுபெறற் பொருட்டே.

---

* ஆ-ஈ-ஏ-ஓ-என்னே என்கிற அசைகளையும் இறுதியிற்பெறும். ஆயினும் நிலைமண்டிலவாசிரியம் - என்னே - என்னும் இறுதியையும், மற்றையவை-ஏ-என்னும் இறுதியையும்பெறுதல் சிறப்பு.

அடிமறிமண்டிலவாசிரியப்பா.

எல்லாவடிகளையு முதலாகவும், ஈறாகவும், நடுவாகவு மாறிமாறி வைத்துப்படிக்கினும் பொருள்கெடாதுவருவது.

(உ-ம்.) தீர்த்த மென்பது சிவகங் கையே
யேத்த ருந்தல மெழிற்புலி யூரே
மூர்த்தி யம்பலக் கூத்தன துருவே.

ஆசிரியப்பாவினம்.

ஆசிரியத்தாழிசை, ஆசிரியத்துறை, ஆசிரியவிருத்தமென மூன்றும்.

ஆசிரியத்தாழிசை.

மூன்றேயடியாய் அளவொத்துத் தனித்தாயினும், ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கியாயினும் வருவது.

(உ-ம்.) என்றுஞ் சென்று மியைவரு முச்சியா
ரின்றுந் துன்று மெழின்மகி யொற்றியூ
ரொன்றும் பொன்று முயிரடர் மிச்சையே.

மூன்றடுக்கிவருவது.

(உ-ம்.) சிற்றம் பலத்து நடிக்குஞ் சிவபெருமான்
கற்றைச் சடைக்கு முடிக்குஞ் சுடர்த்திங்கள்
மற்றப் புனன்மங்கை வாணுதலை யொக்குமால்.

பேரம் பலத்து நடிக்குஞ் சிவபெருமான்
வார்செஞ் சடைக்கு முடிக்குஞ் சுடர்த்திங்கள்
நீர்மங்கை கொங்கைக்கு நித்திலக்கச் சொக்குமால்.

பொன்னம்பலத்து நடிக்குஞ் சிவபெருமான்
மின்னுஞ் சடைக்கு முடிக்குஞ் சுடர்த்திங்கள்
அங்கங்கை செங்கைக் கணிவளையு மொக்குமால்.

ஆசிரியத்துறை.

எனைத்துச் சீரானும் வருமடி நான்குடையதாய் ஈற்றயலடிகுறைந்தேனும் முதலடியு மூன்றாமடியுங் குறைந்தேனும் வருவது. வருமிடத்து இடைமடங்கியு மடங்காதும் வரும்.

(உ-ம்.) நாகம்பொதிசடைமே னுண்மதியும் வாண்மதிபோ னங்கைகங்குல், மேகஞ்செய் கூந்தன் மிலைச்சுந் தலைக்கலனும் விளங்

குந்தோற்றம், ஆகம் பகுந்தளித்த வந்தாளி லம்பலத்தான், மாகம் பதியு மதியும் பகுந்தளித்த வண்ணம்போலும்.

இடைமடக்காய்வருவது.

(உ-ம்.) மாயிரு ஞாலத்து மன்னுயிர்கள் கண்களிப்ப மன்று ளாடு, நாயகன் கண்டங் கறுத்தன்றே பொன்னுலகை நல்கிற் றம்மா, நாயகன் கண்டங் கருதேலந் நாட்டமரர், சேயிழை மாதருக் குச் செங்கைகளுங் கொங்கைகளுஞ் சிவக்கும் போலும்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

கழிநெடிலடி நான்கு தம்முள் ளளவொத்து வருவது.

அறுசீர்விருத்தம்.

மண்டலத்தின் மிசையொருவன் செய்தவித்தை யகோவென வும் வார ஞதி, யண்டமவை யடுக்கடுக்கா யந்தரத்தி னிறுத்துமவ தானம்போல, வெண்டருநல் லகிலாண்ட கோடியைத்தன் னருள் வெளியி லிலக வைத்துக், கொண்டுநின்ற வற்புதத்தை யெவராலு நிச்சயிக்கக் கூடா வொன்றை.

இது முதல் நாற்சீர் காய்ச்சீர்களாகவும் கடைஇருசீர் இயற்சீராகவு முடிந்தது.

வேறு.

நேற்றுளா ரின்று மாளா நின்றன ரதனைக் கண்டும்
போற்றிலே னின்னை யந்தோ போக்கினேன் வீணே கால
மாற்றிலேன் கண்டா னந்த வண்ணலே யளவில் மாயைச்
சேற்றிலே யின்னம் வீழ்ந்து திளைக்கவோ சிறிய னேனே.

இது அறுசீரும் இயற்சீராலேயே முடிந்தது.

வேறு.

சொல்லற் கரிய பரம்பொருளே சுகவா ரிதியே சுடர்க்கொழுந்தே
வெல்லற் கரிய மயலிலெனை விட்டெங் கொளித்தா யாகெட்டேன்
கல்லிற் பசிய நாருரித்துக் கடுகிற் பெரிய கடலடைக்கு
மல்லிற் கரிய வந்தகனூர்க் காளாக் கினையோ வறியேனே.

இது மூன்றுஞ்சீரும் ஆறாஞ்சீரும் காய்ச்சீராய் மற்றைய இயற் சீரால்முடிந்தது.

வேறு.

நீர்க்கோல வாழ்வை நச்சி நெடிதுநாள் வளர்த்துப் பின்னைப்
போர்க்கோலஞ் செய்து விட்டார்க் குயிர்கொடா தங்குப் போகேன்
றார்க்கோல மேனி மைந்த வென்றுயர் தவிர்த்தி யாகிற்
கார்க்கோல மேனி யானை கூடுதி கடிதி னென்றான்.

இது முதற்சீர் காய்ச்சீராகவும் மற்றைய இயற்சீராகவு முடிந்தது.

வேறு.

கண்டு நின்றனை யைம்புல னேமகிழ் காமக் கைதவத்தில்
தொண்டு செய்கிலே யொற்றி யூர்வளர் தொன்மை யடியவர்பால்
விண்டு பேசிலே நால்வ ரின்புகழ் வியந்து நாடோறுங்
கொண்டு போதர வென்ன வோதடை கொடிய கூற்றுவற்கே.

இது முதலைந்துசீர் இயற்சீராயும் கடையொருசீர் காய்ச்சீராயுமுடிந்தது.

வேறு.

முகுரானனன் மைந்தனும் வீமனுமே
முடியாத பெரும்பகை யாளர்கள்காண்
மகிபாலர் திருந்தவை யூடுனையா
வழுவாதளை வஞ்சின மோதினனி
இகல்வார்சிலை யின்குரு வானவர்தா
மிடுசாபமு முண்டு திரௌபதியார்
பகர்சாபமு முண்டத னுலெதிரே
படுமேயிவன் வெங்கையி னலவனே.

இது இரண்டாஞ்சீரும் ஐந்தாஞ்சீரும் இயற்சீராகவும் மற்றைய காய்ச்சீராகவு முடிந்தது.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

ஆரண மார்க்கத் தாகம வாசி யற்புத மாய்நடந் தருளுங், காரண முணர்த்துங் கையுநின் மெய்யுங் கண்கண்மூன் றுடையவென் கண்ணே, பூரண வறிவிற் கண்டில மதனாற் போற்றியிப் புந்தியோ டிருந்து, தாரணி யுள்ள மட்டுமே வணங்கத் தமியனேன் வேண் டிடத் தருமே.

இது முற்று மியற்சீராலேயே முடிந்தது.

வேறு.

மாதுல ளுகியு மேதில ளுகியும் வஞ்சன் கஞ்சன் வரவிட்ட [ணு
பூதனை தன்னுயிர் முலைபொழி பாலொடு போது வுண்ட புயல்வண்
மாதவ யாதவ வாசவ சேசவ மாயா வாயா மதுசூதா
ஆதியு மந்தமு மாகிய நின்புக ழல்லா துனையே னடியேனே.

இது கடையொருசீர் காயாகவும் மற்றைய இயற்சீராகவு முடிந்தது.

வேறு.

அல்லையொத்த சூர்மேல் வில்லெடுத்த கூர்வே லையனுக்கு வாழ்தா னையுமாவார், வல்லியொத்த பூணு ரையலுக்கு மாலாம் வள்ளலுக்கு வாழ்வா கியமூதூர், செல்லுழக்கி வேள்போர் வில்லொடித்து மீனூர் செய்யழித்து வாடா வயல்வானை, புல்லொதுக்கி லேபோய் நெல்வரப்பி லேசேர் புள்ளிருக்கு வேளூர் நகர்தானே.

இது காய்ச்சீரும் இயற்சீரு மாறிமாறி வந்துமுடிந்தது.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அருள்பழுத்த பழச்சுவையே கரும்பே தேனே
யாரமிர்தே யென்கண்ணே யரிய வான
பொருளனைத்துந் தரும்பொருளே கருணை நீங்காப்
பூரணமாய் நின்றவொன்றே புனித வாழ்வே
கருதரிய கருத்ததனுட் கருத்தாய் மேவிக்
காலமுந்தே சமும்வகுத்துக் கருவி யாதி
விரிவினையுங் கூட்டியுயிர்த் திரளை யாட்டும்
விழுப்பொருளே யான்சொலும்விண் ணப்பங் கேளே.

இது அரையடிக்கு இரண்டுகாய்ச்சீரும் இரண்டு இயற்சீருமா யிரட்டித்துவருவது.

வேறு.

நாப்பிளக்கப் பொய்யுரைத்து நவநிதியந் தேடி
நலமொன்று மறியாத நாரியரைக் கூடிப்
பூப்பிளக்க வெழுகின்ற புற்றீசல் போலப்
புலபுலெனக் கலகலெனப் புதல்வர்களைப் பெறுவீர்
காப்பதற்கும் வகையறியீர் கைவிடவு மாட்டீர்
கவட்டுத்தொன் மரத்திடுக்கிற் காலுழைந்துக் கொண்டே
யாப்பதனைப் பிடித்தசைத்த பேய்க்குரங்கைப் போல
வகப்பட்டீர் கிடந்துழல வகப்பட்டீர் நீரே.

இது அரையடிக்கு முதல் மூன்றுசீர் காய்ச்சீராயும், கடைச்சீர் மாச்சீராயு மிரட்டித்துவருவது.

வேறு.

ஆன கமலமலர் வாவியிடை யேமுழுகி
யாவி யுதவுமறை யோகபர னாகிமொழி
மான கவசவர ராசதுரி யோதனனை
வாயு குமரன்முதிர் போரிலெதிர் வீழும்வகை
தான காடகரி மாவையரி மாபொருத
தாய மெனவுமுறி னானெனுமுன் வேதமுனி
ஞான சரிதகுரு வாகியது ரோணன்மகன்
நாடு களமணுகி னானொருவி நாழிகையில்.

இது அரையடிக்கு முதற்சீர் இயற்சீராகவும் மற்றையகாய்ச்சீராகவு மிரட்டித்துவருவது.

வேறு.

மதியிரவி யோடு போர்செயு மாறென
வலியதிறல் வீமன் மேலிவ னேடலும்
இதயமலர் தோறு மேவரு நாயக
னிவனைவிரா வோடு போய்வில காவிரு
பதுமமிக ரான தாள்பணி யாமிகு
பரிவினொடு சீறு மாண்மை தகாதென
அதிமதுர வாய்மை யால்வெகு ளாவகை
யடிகளிவை கேண்மி னேவென வோதினான்.

இது அரையடிக்கு முதற்சீர் காய்ச்சீராகவும், மற்றைய இயற்சீராகவு மிரட்டித்துவருவது.

வேறு.

வற்கலை கொண்டும் வலியவந் தண்டும்
வனசரு குண்டும் வளியது தின்றுங்
கற்களி லென்றுங் கனலிடை நின்றுங்
கனபசி விண்டுங் கதிபெற லில்லையா
னற்கலை தேர்ந்த வொற்றியை யார்ந்து
நவமனை வேய்ந்து மனைவியை வாய்ந்து
பொற்பணி சார்ந்து மகவுடன் வாழ்ந்தும்
புகழ்தரு சிவகதி நிகழ்வது நிசமே.

இது எல்லாச்சீரும் இயற்சீராலேயே முடிந்தது.

ஒன்பதின்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

வளங்கு லாவரு மணங்க ளூர்விழி மயக்கி லேமுலை
　　முயக்கி லேவிழு மாந்தர்காள்
களங்கு லாமுட லிறந்து போயிடு காடுசேர் முனம்
　　வீடு சேர்வகை கேண்மினோ
துளங்கு நீள்கழ லறங்க வாடல்செய் சோதி யானணி
　　பூதியா னுமை பாதியான்
விளங்கு சேவடி யுளங்கொ ளீரொமன் விடுத்த பாசமு
　　மடுத்த பாசமு விலக்குமே.

பதின்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கைத்தலத் தழற்க ணிச்சி வைத்திடப் புறத்தொ ருத்தி
　　கட்கடைப் படைக்கி ளைத்த திறலோரா
முத்தலைப் படைக்க ரத்தெ மத்தர்சிற் சபைக்கு ணிற்கு
　　முக்கணக் கருக்கொ ருத்தர் மொழியாரோ
நித்திலத் திளைப்ப தித்த கச்சறுத் தடிக்க னத்து
　　நிற்கு மற்புதத் தனத்தி னிடையேவே
ளத்திரத் தினிற்றொ டுத்து விட்டுநெட் டயிற்க ளித்தி
　　லக்கணுற் றிடச்செய் விக்கு மதுதானே.

பதின்சீரின் மிக்குவரும் ஆசிரியவிருத்தங்கள் பிள்ளைத்தமிழ் முதலிய பிரபந்தங்களிற்காண்க.

கலிப்பா.

நேரீற்று இயற்சீரும், நிரைநடுவாகிய கனிச்சீரும் பெருது, நிரைமுதலாகிய வெண்பாச்சீர்மிகுந்துதன்தளையும்பிறதளையுந்தழுவி * தரவு, தாழிசை, அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் ஆறுறுப்பு முடைத்தாய்வருவது.

* தரவு என்றபொருண்மையென்னவெனின் கலிப்பாவின் முகத்துத்தலைமையாகத் தரப்படுவதென்ப. தரம்-தலை. தரவு எனினும் எருத்தமெனினுமொக்கும். தாழிசையென்ற தென்னையெனின் பெரும்பாலுந் தாழப்பட்ட ஓசையுற்றவாகலினென்பது. தாழிசை-தாமசம். இதுகலிப்பாவின் இடையிலேநிற்றலால் இடைநிலைப்பாட்டெனவும் பெறும்.

அராகமென்பது அறுதுகடுகிச்சேறல், மாத்திரைநீண்டும் துணிந்தும்வாராது குற்றெழுத்துப் பயின்றுவந்து நடைபெறுவது. நான்கடிசிறு

இது ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா, வெண்கலிப்பா, கொச்சகக்கலிப்பா, கட்டளைக்கலிப்பா வெனநான்காம்.

ஒத்தாழிசைக்கலிப்பாவானது வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பா, அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பா, நேரிசையொத்தாழிசைக் கலிப்பா வெனமூன்றும்.

வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பா.

தரவு, தாழிசை, அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் ஆகிய ஆறுறுப்புக்களும் பெற்று வருவது.

தரவு.

(உ-ம்.) தொல்லுலகம் படுசுடிகைச் சுடர்மணிவி ளக்கேந்தும்
பல்பொறிய படவரவு மடுபுலியும் பணிசெய்ய
அந்தரதுந் துபிமுழங்க வமரர்மலர் மழைசிந்த
இந்திரனு மலரவனுங் கரியவனு மேத்தெடுப்பச்
சூடகத்த ளிர்ச்செங்கைத் துணைவிதுணைக் கண்களிப்ப
ஆடகத்தி ருமன்றத் தனவரத நடஞ்செய்வோய்.

தாழிசை.

முன்மலையுங் கோலமடங்க லீருரியு மும்மதத்த
வன்மலையுங் கடமலையின் முடையுடலின் வன்றோலும்
பொன்மலையின் வெண்முகிலுங் கருமுகிலும் போர்த்தென்ன
விண்மலையும் புயமலையின் புறமலைய விசித்தனையே.

மையும் எட்டடிப்பெருமையுமுடையது, முடுகியல், வண்ணகமென்பன பரியாயம்.

அம்போதரங்கம் - அம்போதி=கடல், தரங்கம்=நீர்த்திரை, நாற்சீரடி முச்சீரடி இருசீரடி ஆகிய அசையடிகள், கடலின்கண் அலைகள் கரைச்சாரச் சாரமுறைமுறையே சுருங்கிவருகின்ற தன்மைபோல, தனிச்சொல்லைச் சாரச் சாரமுறையாகக் குறைந்துவருவது. சொற்சீரடி, அசையடி எண் என்பன இதன்பரியாயம்.

சுரிதகமென்பது நீர்ச்சுழிபோல வெண்பா அல்லது அகவலாக நின்று சுரிந்து இறுவது. சுரிதகம்=நலிந்து உச்சரிக்கப்படுவது. அடக்கியல், போக்கியல், வாரம் என்பன இதன்பரியாயம்.

தனிச்சொல்லென்பது அடியாகாது தனியேநிற்பது. விட்டிசை, கூன் என்பன இதன்பரியாயம்.

கடாநாக மெட்டும்விடங் காளுக மோரொட்டுந்
தடாநாக மோரொட்டுந் தரித்துளபூந் துகிலொன்றும்
உடனுக வடல்புரியுங் கொடுவரியி னுடுப்பொன்றும்
அடனுக வரவல்குற் கணிகலையா யசைத்தனையே.

வருநீலப் புயன்மலர மலரிதழிக் கண்ணியையும்
அருநீல முயற்களங்க மகன்றமதிக் கண்ணியையும்
கருநீலக் கண்ணியுமை செங்கைவரு கங்கையெனும்
திருநீலக் கண்ணியையுஞ் செஞ்சடைமேற் செறித்தனையே.

அ ரா க ம்.

கறைவிட முகவெரி கனல்விழி யொடுமிளிர்
பிறையெயி றொடுமுடல் பெறுபக டொடுமடல்
எறும்வலி யொடுமுரு மிடியென வருமொரு
மறலிய துயிர்கொள மலர்தரு கழலினை.

உலகமொ டுயிர்களு முலைதர வலம்வரும்
மலர்மகள் கொழுநனு மகபதி முதலிய
புலவரு மடிகளொர் புகலென முறையிட
அலைகடல் விடமுண மமுதுசெய் தருளினை.

விசையிலெம் மிறைவியும் வெருவர விரசித
அசலம தசைதர வடல்புரி தசமுக
நிசிசரன் மணிமுடி நெறுநெறு நெறுவென
வசையில்பொன் மலரடி மணிவிர னிறுவினை.

இலவிதழ் மதிநுத லிரதியொ டிரதம
துலைவற நடவிடு மொருவனும் வெருவர
அலைகட னெடுமுர சதிர்தர வெதிர்தரு
சிலைமத னணையடல் செயுநுதல் விழியினை.

நாற்சீர் ஈரடி யம்போதரங்கம். (உ)

அருவமு முருவமு மாகி நின்றுமவ்
அருவமு முருவமு மகன்று நின்றனை
சொல்லொடு பொருளுமாய்த் தோன்றி நின்றுமச்
சொல்லையும் பொருளையுந் துறந்து நின்றனை.

நாற்சீர் ஓரடி யம்போதரங்கம். (ச)

அந்நலம் விழைந்தவர்க் கறமு மாயினை
பொன்னலம் விழைந்தவர் பொருளுமாயினை
இன்னலம் விழைந்தவர்க் கின்பமாயினை
மெய்ந்நலம் விழைந்தவர் வீடுமாயினை.

முச்சீரோரடி யம்போதரங்கம். (அ)

முத்தொழிலின் வினைமுதனீ மூவர்க்கு முழுமுதனீ
எத்தொழிலு மிறந்தோய்நீ இறவாத தொழிலினைநீ
இருவிசும்பின் மேலோய்நீ எழின்மலரின் மிசையோய்நீ
அரவணையிற் றுயின்றோய்நீ ஆலின்கீ ழமர்ந்தோய்நீ.

இருசீரோரடி யம்போதரங்கம். (கசு)

பெரியைநீ சிறியைநீ பெண்ணுநீ ஆணுநீ
அரியைநீ எளியைநீ அறமுநீ மறமுநீ
விண்ணுநீ மண்ணுநீ வித்துநீ விளைவுநீ
பண்ணுநீ பயனுநீ பகையுநீ உறவுநீ.

எனவாங்கு - இது தனிச்சொல்.

சுரிதகம்.

கற்பனை கடந்தநின் பொற்கழ லிறைஞ்சுதும்
வெண்மதிக் கடவுள் மீமிசைத் தவழ்தரத்
தண்முகிற் குலங்க டாழ்வுறப் படிதலிற்
செங்கா லன்னமும் வெண்மருப் பேனமும்
கீழ்மே லுருவ வாரழற் பிழம்பாய்
நின்றநின் றன்மையை யுணர்த்தும்
பொன்றிகழ் புலியூர் மன்றுகிழ வோனே.

அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பா.

இதில் அராகம் நீங்கலாகத் தரவு, தாழிசை, அம்போதரங்கம், தனிச் சொல், சுரிதகம் என்னு மைந்துறுப்பினைப் பெற்று வருவது.

நேரசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா.

இதில் அராகமும், அம்போதரங்கமும் நீங்கலாக, ஒருதரவும் மூன்று தாழிசையும், தனிச்சொல்லும், சுரிதகமும் ஆக நான்கு உறுப்பினைப் பெற்று வருவது.

வெண்கலிப்பா.

கலித்தளை நிறைந்து கலியோசையும், வெள்ளோசையும் தழுவி நான் கடிமுதல் எத்தனையடியாயினும் வந்து ஈற்றடி மூன்று சீரால் முடிவது.

(உ-ம்.) சேல்செய்த மறவேற்கட் சிலைசெய்த சுடிகைநுதன்
மால்செய்த குழற்கோதை மகிழ்செய்ய நடஞ்செய்யும்
தருணவிளம் பிறைகண்ணித் தாழ்சடையெம் பெருமானின்
கருணைபொழி திருநோக்கிற் கனியாத கன்னெஞ்சம் [வர்
வாமஞ்சான் மணிக்கொங்கைக் கொசிந்தொல்கு மருங்குல
காமஞ்சால் கடைநோக்கிற் கரைந்துருகா நிற்குமால்
அவ்வண்ண மாறிநிற்ப தகமென்று லகமகம்விட்
டெவ்வண்ண மாறிநிற்ப தின்று.

கோச்சகக்கலிப்பா.

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா, தரவிணைக் கொச்சகக்கலிப்பா, சிஃறாழி சைக் கொச்சகக்கலிப்பா, பஃறாழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா, மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா என வைந்தாம்.

தரவுகோச்சகக்கலிப்பா.

கலிப்பாவிற்குரிய வுறுப்புகளெல்லா மின்றி ஒருதரவுமாத்திரம் மூன் றடியானும், நான்கடியானும், ஐந்தடியானும் வருவது. தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும்பெற்று வருவதுமுண்டு.

மூன்றடித்தரவுகோச்சகம்.

வடிவுடை நெடுமுடி வானவர்க்கும் வெலற்கரிய
கடிபடு நறும்பைந்தார்க் காவலர்க்குங் காவலனைக்
கொடிபடு வரைமார்பிற் கூடலார் கோமானே.

நான்கடித்தரவுகோச்சகம்.

அடிகொண்ட குறிப்பன்றே யரிபிரமர் முதலானோர்
முடிகொண்ட தலைவணக்கின் குனிப்பெல்லா முறைமுறைபோய்
கடிகொண்ட பொழிற்றில்லை நடராஜன் கழற்காலில்
குடிகொண்ட படிபோலு மிடத்தாறிற் குஞ்சிதமே.

ஐந்தடித்தரவுகோச்சகம்.

நாட்டும் புகழ்வாய்ந்த நம்பலகை நாதனூர்
கூட்டிவைக் குந்தூது கொண்டனர்கா ணம்மானை

கூட்டிவைக் குந்தூது கொண்டனரே யாமாயி
ஞூட்டினர்க ளெல்லா நகையாரோ வம்மானை
நகைப்பரென வூரொற்றி நண்ணினர்கா ணம்மானை.

தனிச்சொற்சுரிதகம்பெற்றுவந்ததரவுகோச்சகம்.

மல்லாண்ட திரடிண்டோ ளடுமுதலு மணிநாவிற்
சொல்லாண்ட மறைமுதலும் பலராங்குத் துலைவெய்த
பல்லாண்டு செலச்செல்லா வினையோடும் பணிப்பெய்த
அல்லாண்ட நல்லிருளி லழகாடுந் தொழிலினையே.

அதனால்.

பல்பே ரூழி செல்லினு மடிகட்
கொல்லை யுஞ்செல் லாதா மாகலின்
அளவில் கால மலக்கணுற் றுழலுமென்
தளர்வு நோக்காய் போலு நோக்கில்
கருணைசெய் தருளா யல்லை
அருணலம் பழுத்த வாடல்வல் லோயே.

தரவிணைக்கோச்சகக்கலிப்பா.

இரண்டு தரவுமாத்திரம் வருவது (தனிச்சொல் சுரிதகத்துடன் வரு வதுமுண்டு.)

(உ-ம்.) குழைதூங்கு கழைமென்றோட் கோமாரி கொலைக்கண்கள்
இழைதூங்கு முலைக்கண்வைத் தேயெய்தா னனெய்த
உழைதூங்கு குயிலேங்க வுருமுத்தீ யுகநக்கு [ய்.
மழைதூங்கு பொழிற்றில்லை மணிமன்று ணடஞ்செய்வோ

மீனேற்றின் றுவசத்தான் றணிதுஞ்ச விழித்தோய்கின்
ஆனேற்றின் றுவசமோ வடலேற்றி னூர்தியோ
கானேற்ற பைங்கூழின் கவளமா கணத்தின்கண்
வானேற்ற பகிரண்டம் வாய்மடுக்க வல்லதே.

சிஃறாழிசைக்கோச்சகக்கலிப்பா.

ஒருதரவும் சிலதாழிசையும் இடையிடை தனிச்சொல்லும் சுரிதக மும்வர முடிவது.

தரவு.

மறைதங்கு திருமன்றி னடங்கண்டு மகிழ்பூத்துக்
கறைதங்கு கலைநிறையிற் கோளிழைக்குங் கொல்லென்று
நிறைதங்கு தலையுவவு நிரம்பாது நிரப்பெய்தும்
பிறைதங்கு சடைக்கற்றைப் பெரும்பற்றப் புலியூரோய்.

எனவாங்கு.

தாழிசை. (ரு)

வெள்ளெருக்குங் கரும்பாம்பும் பொன்மத்து மிலைச்சியெம
துள்ளிருக்கும் பெருமானின் றிருமார்பி னுறவழுத்தும்
கள்ளிருக்குங் குழலுமையாண் முலைச்சுவட்டைக் கடுவொடுங்கு
முள்ளெயிற்ற கறையரவ முழையென்று நுழையுமால்.

அதாஅன்று,

சிலைக்கோடி பொருமருப்பிற் புகர்முகனின் றிருமார்பின்
முலைக்கோடு பொருசுவட்டைக் கண்டுநின் முழவுத்தோள்
மலைக்கோடி விளையாடு பருவத்து மற்றுந்தன்
கொலைக்கோடு பட்டவெனக் குலைந்துமனங் கலங்குமால்.

அதாஅன்று,

விடமார்ந்த சுடரிலைவேல் விடலைநின் மணிமார்பில்
வடமார்ந்த முலைச்சுவட்டைக் கண்டுதன் மருப்பெந்தை
தடமார்பம் விடர்செய்யச் சமர்செய்தான் கொல்லென்று
கடமாவெங் கவுட்சிறுகட் கயாசுரனை வியக்குமால்.

அதனல்,

சுரிதகம்.

சிலைமுகங் கோட்டுமெச் சில்லரித் தடங்கண்
முலைமுகங் கோட்டின ணகுமால்
மலைமுகங் கோட்டுநின் மற்புய மறைந்தே.

பஃறாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா.

ஒருதரவும், பலதாழிசையும், தனிச்சொல்லும், சுரிதகமும் வர முடிவது.

தரவு.

ஒருநோக்கம் பகல்செய்ய வொருநோக்க மிருள்செய்ய
இருநோக்கிற் றெழில்செய்துந் துயில்செய்து மிளைத்துயிர்கள்

கருநோக்கா வகைகருணைக் கண்ணோக்கஞ் செய்ஞ்ஞானத்
திருநோக்க வருநோக்க மிருநோக்குஞ் செயச்செய்து
மருநோக்கும் பொழிற்றில்லை மணிமன்று ணடஞ்செய்வோய்.

தாழிசை. (௫)

கடிக்கமலப் பார்வைவைத்துங் கண்ணனூர் காணுநின்
அடிக்கமல முடிக்கமல மறியாதே மறிதுமே.

முத்தொழிலின் முதற்றொழிலோன் முடியிழந்தான் றலையிழந்த
அத்தொழிலிற் கெளிற்றமியே மறிதொழிற்கும் வல்லமே.

இருக்கோல மிட்டுமின்னு முணராதா லெந்தைநின்
திருக்கோல மியாமுணர்ந்து சிந்திக்கக் கடவமே.

நான்மறைக்குந் துறைகண்டார் தோளிழந்தார் நாவிழந்திங்
கூன்மறைக்க மறைப்புண்டே முய்த்துணர்வு பெரியமே.

பலகலையுங் குலமறையும் பயின்றுணர்ந்தும் பயன்கொள்ளா
துலகலையுஞ் சிலகலையு முணராதே முணர்துமே.

அதனால்,

சுரிதகம்.

அம்மநின் றன்மை யெம்மனோ ருணர்தற்
கரிதே யெளிதே யாதல்
பெரிதே கருணை சிறியே மாட்டே.

மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா.

ஆறு உறுப்பும் பெற்று முறைமாறிப் பலதரவும் பலதாழிசையும் பொருந்திவருவது.

(உ-ம்.) கலம்பகமுதலிய பிரபந்தங்களிற் காண்க.

கட்டளைக்கலிப்பா.

முதலில் மாச்சீர்பெற்று நாற்சீரான் வருவது அரையடியாகவும், அது இரட்டித் தோரடியாகவும், அவ்வடி நான்குகொண்டு வருவது. அரையடிக் கெழுத்து முதலசை நேராயின் பதினொன்றும், நிரையாயின் பன்னிரண்டு மாம்.

நேரசைக் கட்டளைக்கலிப்பா.

பன்ன கத்துரு மாதவ னும்புலிப்
பாத நாதனும் பார்த்திடத் தில்லையிற்
பொன்ன தாற்செயு மன்றிடத் தாடிய
பொற்பு மேயபு ராதனத் தெய்வமே
யன்ன வாகனத் தன்றுணை யாகும்வே
ளைந்து பூவு மடுக்கடுக் காவிடுங்
கன்னல் விற்கைச் சமர்த்திறத் தால்வருங்
காம வாரி கடந்திடச் செய்திடே.

நிரையசைக் கட்டளைக்கலிப்பா.

அனக வானவ ரும்பல தேவரு
மம்ப லத்தி லநுதினங் கைதொழப்
பனக பூடண மாடிட வாடுவாய்
பத்த ரெண்ணப் படியருள் பண்பனே
தினக ரன்றனைச் சீறியெங் நேரமுஞ்
சித்த சன்கரி யைப்புகழ் சிந்தைசேர்
கனக மேனி படந்தையர் கண்டருங்
காம வாரி கடந்திடச் செய்திடே.

கலிப்பாவினம்.

கலித்தாழிசை, கலித்துறை, கட்டளைக்கலித்துறை, கலிவிருத்தமென நான்கு வகையாம்.

கலித்தாழிசை.

எத்தனை சீரானும் இரண்டடியாய் ஈற்றடி மிக்குவந்து முடிவது. (இது ஒரு பொருண்மேன் மூன்றடுக்கி வருவது சிறப்பு.)

(உ-ம்.) செல்லார் பொழிற்றில்லைச் சிற்றம் பலத்தெங்கள்
பொல்லா மணியைப் புகழ்மினோ வம்மின் புலவீர்காள்.
முத்தேவர் தேவை முகிலூர்தி முன்னனை
புத்தேளிர் போலப் புகழ்மினோ வம்மின் புலவீர்காள்.
ஆங்கற் பகக்கன் றளித்தருளுந் தில்லைவனம்
பூங்கற் பகத்தைப் புகழ்மினோ வம்மின் புலவீர்காள்.

இரண்டடியின் மிக்குப் பலவடிகளாய் அளவொத்து ஈற்றடி மிக்கு வருவது முண்டு.

(உ-ம்.) இருகூற் றுருவத் திருந்தண் பொழிற்றில்லை
ஒருகூற்றின் கூத்தை யுணராய் மடநெஞ்சே
ஒருகூற்றின் கூத்தை யுணரா யெனின்மற்றப்
பொருகூற்றந் தோற்றப் புலம்பேல் வாழி மடநெஞ்சே.

ஈற்றடி மிகுந்து ஏனையடிகள் மிக்குங் குறைந்து வருதலுமுண்டு.

(உ-ம்.) காளி யாட கனலுமிழ் கண்ணுதல்
மீளி யாடுதல் பாடுமே
மீளியாடல் வியந்தவ டோற்றெனக்
கூளி பாடிக் குறைப்பதும் பாருமே.

கலித்துறை (கலிநிலைத்துறை.)

ஐஞ்சீரடி நான்காய்த் தம்முள் அளவொத்து வருவது.

பானற் கருங்கட் பசுந்தோகை யேமெய்ப் பயன்றுய்ப்பவத்
தேனக் கலர்கொன்றை சாருப்பி யந்தந்த செயலோர்கிலார்
ஊனக்க ணிதுபிளை யொழுகும்பு றக்கண் ணுளக்கண்ணதாம்
ஞானக்க ணேயாத னல்கும்பி ரான்றில்லை நடராசரே.

இது ஐந்தாஞ்சீர் மூவசையாகவு மற்றைய ஈரசையாகவு முடிந்தது.

வேறு.

வென்றான் வினையின் றொகையாகி விரிந்து தன்கண்
ஒன்றாய்ப் பரந்த வுணர்வின்னெறி யாது முற்றுஞ்
சென்றான் றிகழுஞ் சுடர்சூழொளி மூர்த்தி யாகி
நின்றா னடிக்கீழ்ப் பணிந்தார்வினை நீங்கி நின்றார்.

இது மூன்றாஞ்சீர் மூவசையாகவும் மற்றைய ஈரசையாகவு முடிந்தது.

வேறு.

அன்னங் கண்படு தண்பனை நெடதாா டளிக்கும்
மன்னர் மன்னவன் மண்டமர் கடந்தவொள் வேலின்
மன்னி யாங்கவன் முரசென விண்ணிடை யதிர்ந்து
பொன்னங் குன்றின்மே லவன்கொடை போன்மெனப் பொழிந்த.

இது ஐந்துசீரு மீரசையாக முடிந்தது.

கட்டளைக்கலித்துறை(காரிகை.)

முதற்சீர் நான்கும் வெண்டளை பிழையாமல், கடையொருசீர் பெரும்பான்மை விளங்காயாகிவரு மைஞ்சீரடி நான்குகொண்டு முடிவது. ஓரடிக்கெழுத்து முதலசை நேராயின் பதினாறும், நிரையாயின் பதினேழுமாம்.

நேரசைக்கட்டளைக்கலித்துறை.

செவ்வாய்க்கருங்கட்பைந்தோகைக்கும்வெண்மதிச்சென்னியற்கு
மொவ்வாத் திருவுரு வொன்றே யுளதவ் வுருவினைமற்
றெவ்வாச் சியமென் றெடுத்திசைப் பேமின் னருட்புலியூர்ப்
பைவாய்ப் பொறியர வல்குலெங் தாயென்று பாடுதுமே.

நிரையசைக்கட்டளைக்கலித்துறை.

கரும்புஞ் சுரும்பு மரும்பும் பொரும்படைக் காமர்வில்வேள்
இரும்புங் கரைந்துரு கச்செய்யு மாலிறும் பூதிதன்றே
விரும்பும் பெரும்புலி யூரெம்பி ரானருண் மேவிலொரு
துரும்பும் படைத்தழிக்கும் மகிலாண்டத் தொகுதியையே.

இக் கலித்துறைகள் கோவைக் கலித்துறையென்றும், திலதக் கலித்துறையென்று மிருவகைகளாம். மேற்காட்டிய இரண்டு செய்யுளும் கோவைக் கலித்துறைகளில் வந்தன, திலதக்கலித்துறையாவது ஈற்றடியிலுள்ள மூன்றும் இரண்டாஞ் சீராகத் தம்மிலே யாதல் தமது அயற்சீர்களோடாதல் ஓசைபிரிந்து மொழி பக்குவிட்டுப் பக்குவிட்ட மொழி முதற்சீரோடொன்றி ஒழுகிய ஓசைத்தாகிய சிறப்பினை யுடைத்தாய் வருவது.

வண்கொடி யேய்மதின் மாறை வரோதயன் வாணனென்னூர்
எண்கொடி யேனெய்த விவ்வண்ண நீயிரங் கேலிரங்கேல்
நுண்கொடி யேகிடை வண்டிமிர் பூங்குழ னூபுரத்தாட்
பெண்கொடி யேபிரி யேன்றரி யேன்கிற் பிரியினுமே.

சிறுபான்மை கட்டளைக் கலித்துறைகளின் அடிகளில் கடையொருசீர் பொதுச்சீரும் கனிச்சீரும் வரப்பெறும்.

(உ-ம்.) "இனித்த முடைய வெடுத்தபொற் பாதமுங் காணப்பெற்றான்"
"கயிலைச்சி லம்பிற்பைம் பூம்புனங் காக்குங் கருங்கட்செவ்வாய்"
"அன்றதென் னாள்ளற் பள்ளத்தி னேடங் கணவாணத்துமே"
"கள்ளக் கயலு மிராசியின் மீனுங் கடைப்பட்டதே."

ஒற்றைத்தள்ளி விளங்காயாகக் கொள்ளலாமெனின்-தன்ன-தய்ய-சந்தங்களைத்-தன-சந்தமாக்கி அங்ஙனங் கொள்ளலாமேயென்றித்-தத்த-சந்தத்தைக் கொள்ளுதல் யாண்டையதென்பதாம்.

கலிவிருத்தம்.

நாற்சீரடி நான்காய் அளவொத்துவருவது (இதுபதினேழெழுத்து முதற் பன்னிரண்டெழுத்தின்காறும் வருமென்பர்.)

(உ-ம்.) கூகா வென்றுகு ரைப்பதல் லாற்சமன்
வாவா வென்னில் வரேமென வல்லீரே
தேவே சன்பயி றில்லையி னெல்லையில்
சேர்வீ ரேலது செய்யவும் வல்லீரே.

வேறுசந்தம்.

தேம்பழுத் தினியநீர் மூன்றுந் திம்பலா
மேம்பழுத் தளிந்தன சுளையும் வேரியும்
மாம்பழக் கனிகளு மதுத்தண் டீட்டமுந்
தாம்பழுத் துளசில தவள மாடமே.

மற்றேருசந்தம்.

ஆயமா நாகர்தா ழாழியா னேயலாற்
காயமா னுபினு னுவனே காவலா
நீயமா னேர்தியா னேருமா ரீசனார்
மாயமா னுயினன் மாயமா னுயினன்.

பன்னிரண்டெழுத்துக்களினுமேற்பட்டுவந்த வேறுமோருசந்தம்.

வியமுடை விடையின முடைதர மடமகள்
குயமுடை தடவரை யகலடி துடையவர்
நயமுடை நடையன மிளையவர் நடைபயில்
கயமிடை கணபுர மடிகட மிடமே.

வஞ்சிப்பா.

பெரும்பாலுங் கனிச்சீரும் சிறுபான்மை அயற்சீரும் பெற்றுத் தன்றளையும் பிறதளையும்தழுவி இருசீராணுயினும் முச்சீராணுயினும் மூன்று முதலிய பலவடிகளால்நிரம்பித் தனிச்சொல்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத் தான் வருவது.

குறளடிவஞ்சிப்பா.

(உ-ம்.) வையமீன்ற மறைக்கிழவனும்
கொய்துழாய்மவுலிக் குணக்கொண்டலும்

தருவார்கீழற்றூர் வேந்தனும்
வரன்முறைதாழ்ந்து வாழ்த்திசைப்ப
மைதீருணர்வின் மழமுனிவனும்
பையரவரசும் பணிந்திறைஞ்ச
விமையம்பயந்த விளங்கொடியொடும்
தமனியப்பொதுவிற் றாண்டவம்புரி
தில்லைவாணநின் றிருவடிக்கீழ்
சொல்லுவதொன்றிது சொல்லக்கேண்மதி
கமலலோசனன் கண்படுக்கு
மமளியைநின்மருங் காதரித்தனை
செங்கேழ்நறுநுதற் றிருமகளோடு
மங்கவனுறைதரு மாழிச்சேக்கையைப்
புலிக்கான்முனிவரன் புதல்வனுக்கு
நல்லதருகருணையி னயந்தளித்தனை, அவன்

அதனால்

பாயலு மமளியு மின்றி மன்றநின்
வாயிலி னெடுநாள் வைகி னனையவத்
திருமனை யனையவற் களித்தநின்
மெய்த்தொழி லன்றே வீடுநல் குவதே.

இதனடிதோறும் முதற்கண்ணே பொதுச்சீர் பதினறுங்காண்க.

சிந்தடிவஞ்சிப்பா.

(உ-ம்.) கடித்தாம ரைக்கண்ணன் விழிக்கமலந்தர
வடித்தாம ரைச்சுடர்ப்பரிதி யளித்தருளினை

அதனால்,

புதுமலர்ப் பொழிற் றில்லைவாண
உதவியின் வரைத்தோள் வடிகள்கைம்மாறே.

வஞ்சிப்பாவினம்.

வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சித்துறை, வஞ்சிவிருத்தமென மூன்றும்.

வஞ்சித்தாழிசை.

இருசீரடி நான்காய் ஒருபொருள்மேல் மூன்றடுக்கி வருவது.

(உ-ம்.) பிணியென்று பெயராமே
துணிகின்று தவஞ்செய்வீர்

அணிமன்ற லுமைபாகன்
மணிமன்று பணியீரே.

என்னென்று பெயராமே
கன்னின்று தவஞ்செய்வீர்
நன்மன்ற லுமைபாகன்
பொன்மன்று பணியீரே.

அரிதென்று பெயராமே
வரைநின்று தவஞ்செய்வீர்
உருமன்ற லுமைபாகன்
திருமன்று பணியீரே.

வஞ்சித்துறை.

இருசீரடி நான்காயொரு செய்யுளேவருவது (இதில் எழுத்து ஓரடிக்கு ஐந்துமுதல் ஒன்பதுவரையில்வரும்.)

(உ-ம்.) பொன்செய் மன்றில்வாழ்
கொன்செய் கோலத்தான
மின்செய் தாடொழார்
என்செய் கிற்பரே.

வஞ்சிவிருத்தம்.

முச்சீரடி நான்காய்வந்து முடிவது.

(உ-ம்.) ஒன்றி னம்பர லோகமே
ஒன்றி னம்பர லோகமே
சென்று மேவருந் தில்லையே
சென்று மேவருந் தில்லையே.

மருட்பா.

புறநிலை, கைக்கிளை, வாயுறைவாழ்த்து, செவியறிவுறூஉ வாகிய பொருள்களைக்கொண்டு வெண்பாமுதலில்வந்து அகவல் பின்னாகவருவது.

கைக்கிளை மருட்பா.

ஒருதலைக் காமத்துக்குரியகாட்சி, ஐயம், துணிவு, குறிப்பறிவு முதலாகிய பொருள்பெற்றுவருவது.

(உ-ம்.) பருந்தளிக்கு முத்தலைவேற் பண்ணவற்கேயன்றி
விருந்தளிக்கும் விண்ணோர் பிறர்க்குந் திருந்த
வலனுயர் சிறப்பின் மன்ற வாணனக்
குலமுனி புதல்வனுக் கீந்த
அலைகட லாடுமிவ் வாயிழை நோக்கே.

புறநிலை மருட்பா.

புலவோர்கள் பிறரைவாழ்த்தும் பொருளுக்கிடனாய் வருவது.

(உ-ம்.) அரசியல் கோடா தரனடியார்ப் பேணும்
முரசிய ருனைவேன் மன்னர்-பரசோன்
கழலிணைப் பொதுவில் காப்பாக
வழிவழி சிறந்து வாழியோ பெரிதே.

வாயுறைவாழ்த்து மருட்பா.

அறிஞர் பிறருக்குச்சொல்லும் உறுதிசாதனப்பொருளால் வருவது.

(உ-ம்.) வம்மி னமரங்காண் மன்றுடையான் வார்கழல்கண்
டுய்ம்மி னுறுதி பிறிதில்லை-மெய்ம்மொழிமற்
றென்மொழி பிழையா தாகும்
பின்வழி நுமக்குப் பெரும்பயன் றருமே.

செவியறிவுறூஉ மருட்பா.

ஆன்றமேலோர் அரசர்க்குணர்த்தும் நீதிமுறையின் நிலைமைப்பொருளால் வருவது.

(உ-ம்.) வாழ்த்துமின் றில்லை நினைமின் மணிமன்றம்
தாழ்த்துமின் சென்னி தலைவற்கு-வீழ்த்த
புறநெறி யாற்று றறநெறி போற்றி
நெறியின் றொழுகுதிர் மன்ற
துறையறி மாந்தர்க்குச் சூழ்கட னிதுமே.

நூற்பா சூத்திரம்.

சில்வகை யெழுத்துக்களாளாகிய சொற்றொடராய்ப் பல்வகைப் பொருள்களை விளக்கித் திட்பமுநுட்பமுமமைத்துச் சீர் அடி தொடைமுதலிய வரையறையின்றி வருவது.

(உ-ம்.) அவனவளதுவென வவைமூ வினமையின்
தோற்றிய திதியே யொடுங்கி மலத்துளதா
மந்த மாதி யென்மனுர் புலவர்.

---

* வண்ணப்பா.

சந்தக்குழிப்புக்களை யாதாரமாக்கொண்டு வருவன. அவையாவன தத்த-தாத்த-தந்த-தாந்த-தன-தான-தன்ன-தய்ய-என வெட்டாம்.

இவ்வெட்டும்-தத்தா-தாத்தா-தந்தா-தாந்தா-தனா-தானா-தன்னா- தய்யா-என அந்தம்நீண்டு ஆகப்பதினாறும்.

(உ-ம்.) தத்த-பத்தி,ஒற்றர்,சிட்டன்,கொய்த்த,மெய்ச்சொல், கர்த்தன்.

தாத்த-காற்று,பாட்டர்,கூத்தன்,பார்ப்பு,தூர்த்தன், காழ்த்தல்.

தந்த-மஞ்சு,கொண்கர்,கந்தன்,மொய்ம்பு,மொய்ம்பர், மொய்ம்பன்.

தாந்த-வேந்து,வேந்தர்,பாங்கன்,பாய்ந்து,சார்ங்கர், சார்ங்கம்.

தன-குரு,தவர்,சுதன்.

தான-காது,சூதர்,பாதம்,கேள்வி,சார்கண்,கூர்முள்,[விண். மான்மி,தேன்வி,மாண்மன்,கூன்வில்,மான்மர்,மாண்

தன்ன-கண்ணி,மென்வி,அண்ணன்,பொன்வில், முன்னர்,என்வென்.

தய்ய-வள்ளி,செய்தி,வள்ளல்,செய்தல்,மெய்யன், செய்கண்.

தத்தா-அத்தா-கற்றார்,தெட்டான்,பொய்க்கோ,நெய்க்கோல், மெய்க்கோன்.

தாத்தா-சாத்தா,ஆற்றார்,மாற்றான்,வேய்ப்பூ,வாய்த்தோர், சீர்க்கோன்.

---

* இவ்வண்ணப்பா ஆசிரியப்பாவினினமே. விரிவுபற்றிக் கடையிற் சேர்க்கப்பட்டது.

தந்தா-அந்தோ, தங்கார், வந்தேன், மொய்ம்பா, மொய்ம்போர், மொய்ம்போன்.

தாந்தா-சேந்தா, வாங்கார், நான்றான், நேர்ந்தோ, சார்ந்தார், மாய்ந்தான்.

தனா-குகா, சிறார், கவான்.

தானா-தாதா, போகார், மேவான், ஓர்பூ, கூர்வேல், சேர்மான், கேண்மோ, ஆன்மா, ஆன்மான், கூன்வாள், வான்மேல், தேன்வீண்.

தன்னா-அண்ணா, மன்வா, முன்னேன், அன்னோர், பொன்வேல், தண்வான்.

தய்யா-மெய்யே, கொய்தோ, தள்ளார், செய்தார், வல்லோன், ஒல்கேன்.

அரைச் சந்தம்.

இப்பதினாறன்மேல்-ன-னா-உயிர்மெய்வரினும், இவ்வுயிர்மெய்யோடு-த-ம-ஒற்றுவரினும்-த்-ம்-தனியே அப்பதினாறுடன்வரினும் அரைச்சந்தமாம்.

(உ-ம்.)

தந்தன-தந்தனா-தந்தனத்-தந்தனாத்-தந்தனம்-தந்தனாம்-தந்தத்-தந்தம்.

வலித்தல் மெலித்தல்களால் தய்ய வென்பது தன்ன-தனவாம்.

வலித்தல்.	மெலித்தல்.
நெய்கி-தய்ய	தொய்வு-தய்ய
நெய்ங்கி-தன்ன	தொய்வு-தன
வர்ம-தய்ய	செய்கை-தய்ய
வர்ம்ம-தன்ன	செய்கை-தன

தன்னச்சந்தமானது மெலிவால் தனவாம்.

(உ-ம்.)

சண்மு-தன்ன

சண்மு-தன

மன்வில்-தன்ன

மன்வில்-தன.

வண்ணக்குறளடி.

(உ-ம்.) தானு தனதன.
பானூர் மொழிநிறை
சோனு சலாடி
பேணு தவனுறு
மாணு நரகமே.

வண்ணச்சிந்தடி.

தனன தானன தந்தனு.
நரக வாதையில் வன்பிறார்
தரணி மீதொரு கொன்பெறார்
சுரரு லோகமு மின்புறா
ரருணை நாயக ரன்பரூர்.

வண்ணவளவடி.

தானத் தானன தானத் தானன.
தேனைப் போல்கவி மாலைச் சீரியர்
வானைச்சீயென வாழ்விட் டாள்பவண்
மானைச் சீறுகண் மாதர்க் கோரிறை
யானைக் காவுடை யானிற் பாதியே.

வண்ணக்கட்டளைக்கலித்துறை.

தனதத்தத் தனதத்தத் தனதத்தத் தனதத்தத் தனதானு.
பொலிவற்றுத் தினமற்பக் கலைகற்றுத் தெருளற்றுப் பொருண்மாலே
சொலிவைத்துப் புகழ்கெட்டுப் புவனத்திற் றளர்வுற்றுச் சுழலாமே
புலியக்கத் ததளைச்சுற் றரைபொற்பத் திருவொற்றிப் புணர்வார்பா
லொலிமுற்றுத் துதிசொற்றுக் கதிபெற்றுப் பயன்மிக்குற் றுயர்வாயே.

அறுசீர்வண்ணவிருத்தம்.

தனதன தனதன தய்யன தய்யன தனதன தனதனு.
முதலிடை கடையள வில்லவ ருள்ளவர் முழுவது நிறைபவரா
மிதமுறு மிசைவளர் தய்யலை மெய்யினி லியனுட னணைபவரா
நுதலினி லொருசுத னிவ்வுல குய்வகை நொடியினி லருள்பவராம்
விதபிர மபுரியி னல்லவர் நள்ளிட விழைவுட னுறைபவரே.

எழுசீர்வண்ணவிருத்தம்.

தானதன தானதந்த தானதன தானதந்த
தானதன தானதந்த தனதானா.

பாவையரை யேவிரும்பி நாளுமவ ரோடுறைந்து
பாழுமன மேமெலிந்து நலியாதே.
பூவலய மேலனந்த லோபிகளை யேபுகழ்ந்து
போதவறி வேயிகழ்ந்து மெலியாதே
நாவலர்க ளோடுகெந்து பூதிமணி யேயணிந்து
ஞானசிவ யோகமென்று புரிவேனோ
வாவலுடன் மாமுகுந்த னோடுமய னூர்வணங்கு
மாதிபுரி வாழவந்த பெருமானே.

சந்தங்களில் சிலபலசேர்ந்து ஒருதுள்ளலாம். துள்ளல்மூன்று கொண்டது ஒருகுழிப்பாம். குழிப்பொன்றும் ஒருசிறுதொங்கல் துள்ளலுஞ் சேர்ந்து ஒருகலையாம். கலையெட்டுக் கொண்டதுவண்ணம்.

இருதுள்ளல்கொண்ட கலையால்வந்த வண்ணம்.

மின்னலையொத் தேயுற் றிருக்கின்ற வாழ்விலே
வெம்மையுறத் தான்மிக் கிளைப்புண் டிடாமலே
யின்னலறுத் தேசிற் சுகத்தின்கண் மேவுமா
யென்னையெடுத் தாணற்றமிழ்ச்சந்த மோதுவேன்
வன்னமலர்ச் சோலைத் திருச்செந்தி னாயகா
வண்ணமிசைப் பாரைப் புரக்குந்தயாபரா
தென்னணிவெற் பானுக் குவப்பொன்று தேசிகா
சென்னைநகர்க் கோயிற்றிருத்தண்ட பாணியே.

எண்கலை வண்ணம்.

தந்ததானன தனதனதனதன தனதானா.

கஞ்சமாமலர் மனையெனவளர்தனி
யஞ்சவாகன முதுகினில்வருவிதி
கன்றியேபல வுடலினிலைதர விதியாதே

கங்குலையெனு நிறமுறுபகடதில்
வெம்புதூதுவர் செறிதரவனலுமிழ்
கண்களானவை சினமிகநமனிவ ணெதிராதே

யஞ்சுவாள்விழி யரிவையர்படையொடு
தென்றலேறியொர் கணமதிலெணிலல
ரம்பினுலடர் சமர்புரிதரமத னடையாதே

யந்தவானுறை யரியயர்பலர்தின
நின்றுதேடிட வழிபடுமிருமுனி
யன்றுகாணுற வருளியதிருவடி தருவாயே

செஞ்சொலார்தரு கவுணியமதலையை
யெங்கடேசிக மணியெனவருள்பரை
சிங்கவாகனி பகவதிதிரிபுரை மணவாளா

செங்கைவேல்கொடு கரிமுகனரிமுகன்
மிண்டுசூருயிர் கடல்வரையடுமுயர்
செந்தின்மேவிய சரவணகுகன்வரும் விழியானே

மஞ்சுமாமதி வரநதிகுதலை
கொன்றைதாதகி யறுகணையவைபுனை
மங்களாகரமிலகிய சடைமிசை யுடையானே

வண்கொண்மாமறை யுயிர்நிகர்பசுநிரை
கொம்புமேவிடும் வரமதையுதவிட
வந்துமாதையில் வதிதருமழகிய பெருமானே.

இவ்வண்ண மிக்குவருங்கால் அடிக்கு நாலுகலையாகவும், எட்டுக்கலையாகவும், பதினாறுகலையாகவும் வரும். இவற்றின்விரிவை அபரவருணகிரிநாதரருளிய வண்ணத்தியல்பிற் காண்க.

உ

கடவுள் துணை.

ஒழிபியல்.

சீருந் தளையும் கெட வந்தவிடத்துக் குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், உயிரளபெடையும் அலகுகாரியம் பெறுவாம்.

குற்றிய லுகரம்.

கொன்று கோடுநீடுகுருதி பாயவும்
சென்று நீடு செழுமலை பொருவன:—

இவ்வஞ்சிப்பாவினுள் குற்றுகரம்வந்து ஐந்தசைக ளானதால் குற்றுகரங்களைக்கழித்து இருசீரடி வஞ்சிப்பாவாகக்கொள்க.

குற்றிய லிகரம்,

சிறுநன்றி யின்றிவர்க்கியாம் செய்தக்காணுளைப்
பெறுநன்றி பின்னுப பெரிதென்-றுறுநன்றி:—

இதனுள் - இன்றியவர்க்கியா - என்புழி கூவிளங்கனிபோல் வந்துவெண்சீர்கெட்டமையால் குற்றியலிகரத்தை நீக்கிக் கூவிளங்காயாகக்கொள்க.

குழலினி தியாழினி தென்பர்தம் மக்கள்
மழலைசொற் கேளா தவர்.

இதனுள்-தியாழினி-என்புழி விளமுன் நிரைவந்து தளைகெட்டமையால் குற்றியலிகரத்தைக்கழித்து விளமுன்நேரசைக் கொள்க.

உயிரள பெடை.

நூறேஒநூ றென்பா னுடங்கிடைக்கு மென்முலைக்கு
மாறேமா லன்றளந்த மண்.

இதனுள்- நூறேஒநூ -என்புழி நாலசைச்சீர் வெண்பாவில் வந்தமையால் உயிரளபெடையைநீக்கி மூவசைச்சீராகக் கொள்க.

ஒற்றளபெடை-ஆய்தம்.

சீர்தளைகெடவரின் ஒற்றும், ஆய்தமும் அளபெடுத்துத் தனிக்குறில்போல நேரசையாம்.

(உ-ம்.) கண்ண் கருவிளை கார்முல்லை கூரெயிறு
பொன்ன் பொறிசுணங்கு போழ்வா யிலவம்பூ:—
எஃஃஃ கிலங்கிய கையரா யின்னுயிர்
வெஃஃஃகுவார்க் கில்லை வீடு.

ஐ.

இரண்டு மாத்திரையினையுடைய நெட்டெழுத்தாகிய - ஐ - செய்யுட்களில் குற்றெழுத்தாகிக் குறிலோடும், நெடிலோடும் கூடி நிரையசையாம்.

(உ-ம்.) அன்னையை யானைவ தவமா லணியிழாய்
புன்னையைபா னேவன் புலந்து.

அசை.

செய்யுளில் முன்னும்பின்னும் அசைமுதலாகிய உறுப்புகள் நிற்புழியறிந்து குற்றப்படாமல் வண்ணமறுத்தல் வேண்டும்.

(உ-ம்.) கடியார் பூங்கோதை கடாயினுன் றிண்டேர்
சிரியாந் தஞ்சிற்றில் சிதைத்து.

இதனை, கடியார்-பூங்கோதை-கடாயினுன் என அலகிடின் ஆசிரியத்தளையும், கலித்தளையுந்தட்டு, வெள்ளைத்தன்மை குன்றுமாதலால், கடியார்பூங்-கோதை-கடாயினுன் என்று அலகிடல்வேண்டும்.

மலர்மிசையேகினுன் மாணடிசேர்ந்தார்
நிலமிசைநீடுவாழ்வார்,

இதனை, நிலமிசை-நீடு-வாழ்வார் என்று அலகிடின் ஆசிரியத்தளைதட்டு வெண்பாவினிறுதிக்கண் அசைச்சீராகற்பாலது இயற்சீராய் முடியும், ஆதலால் நிலமிசை-நீடுவாழ்-வார் என அலகிடல்வேண்டும்.

பாடுநர்க்கு மாடுநர்க்கும் பண்டுதாங் கொண்டவர்க்கும்
ஊடுநர்க்குங் கூடுநர்க்கு மொத்தலால்-நீடுநீர்
நல்வயலூர னறுஞ்சாந்தணியகலம்
புல்லலினூடலினிது.

இதனுள்-டுகர நகரங்கள் பிரிந்திசைத்தன வாயினும் இரண்டினையுங்கூட்டி நிரையசையாக அலகிடச் சீருந்தளையுஞ் சிதையாவாம் அல்லாவிடின், நாலசைச்சீராய் வண்ணமழிந்து ஓசையுண்ணுது கெடும்.

சீர்.

தேமா, புளிமா என்னு நேரீற்றியற்சீரிரண்டும், கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி என்னுநிரைநடுவாகிய வஞ்சிவுரிச்சீ ரிரண்டுங்கலிப்பாவினுள்வாரா. கருவிளங்கனி கூவிளங்கனி என்னுமிரண்டும் ஆசிரியப்பாவினில் வாரா. ஒழிந்தசீர்களெல்லாம் பாவினுள்ளும் பாவினத்துள்ளும் மயங்கும் ஆயினும், வஞ்சியுரிச்சீர் நான்கும் வெண்பாவில் வாரா.

தளை.

எல்லாத்தளையும் எல்லாப்பாவினுள்ளும், பாவினத்துள்ளும் மயங்கப்பெரினும் வெண்பாவில் இயற்சீர் வெண்டளையும் வெண்சீர் வெண்டளையுமல்லது வேறுதளைவராது.

அடி.

இயற்சீர் வெண்டளையால்வந்த வெண்பாவடியும் வஞ்சியடியும் ஆசிரியப்பாவினுள் வந்துமயங்கும். ஆசிரியவடியும் கலியடியும் வஞ்சிப்பாவினுள் விரவிவரும், வெண்பாவடியும் ஆசிரியவடியும் கலிப்பாவினுள் புக்குமயங்கும்.

தொடை.

அடிமோனைத் தொடை.

அடிதோறு முதலெழுத் தொன்றிவரத்தொடுப்பது.

(உ-ம்.) மாவும் புள்ளும் வதிவயிற் படர
மாநீர் விரிந்த பூவுங் கூம்ப
மாலை தொடுத்த கோதையுங் கமழ
மாலை வந்த வாடை
மாயோ ளின்னுயிர்ப் புறத்திறுத் தற்றே.

இயைபுத் தொடை.

அடிதோறும் இறுதிச்சீர் ஒன்றிவருவது.

(உ-ம்.) இன்னகைத் துவர்வாய்க் கிளவியு மணங்கே
நன்மா மேனிச் சுணங்குமா ரணங்கே
ஆடமைத் தோளி கூடலு மணங்கே
அரிமதர் மழைக்கணு மணங்கே
திருநுதற் பொறித்த திலதமு மணங்கே.

அடிமுரண் டொடை.

அடிதோறு முதற்கண்ணே மறுதலைப்படத் தொடுப்பது.

(உ-ம்.) இருள்பரந் தன்ன மாநீர் மருங்கில்
நிலகுவித் தன்ன வெண்மண லொருசிறை
இரும்பி னன்ன கருங்கோட்டுப் புன்னை
பொன்னி னன்ன நுண்டா திறைக்குஞ்
சிறுகுடிப் பரதவர் மடமகள்
பெருமதர் மழைக்கணு முடையவா லணங்கே.

அடியளபெடைத் தொடை.

அடிதோறு முதற்கண்ணே யளபெடுத் தொன்றிவருவது.

(உ-ம்.) ஆஅ வளிய வலவன்றன் பார்ப்பினோ
டிஇரையுங் கொண்டிரைப் பள்ளியுட்
டூஉந் திரையளைப் பத்துஞ்சா திறைவன்றேன்
மேஎவலைப்பட்ட நம்போ னறுநுதால்
ஓஒ வுழக்குந் துயர்.

அந்தாதித் தொடை.

ஓரடியினந்தத்திலுள்ள எழுத்தாவது சீராவது அடியாவது மற்றோரடிக்கு ஆதியாய்வருவது.

(உ-ம்.) உலகுடன் விளக்கு மொளிதிக ழவிர்மதி
மதிநல னழிக்கும் வளங்கெழு முக்குடை
முக்குடை நீழற் பொற்புடை யாசனம்
ஆசனத் திருந்த திருந்தொளி யறிவன்
ஆசனத் திருந்த திருந்தொளி யறிவனை
அறிவுசே ருள்ளமோ டருந்தவம் புரிந்து
துன்னிய மாந்த ரீதெனப்
பன்னருஞ் சிறப்பின் விண்மிசை யுலகே.

இரட்டைத் தொடை.

அடிமுழுது மொருசொல்லே வரத்தொடுப்பது.

(உ-ம்.) ஒக்குமே யொக்குமே யொக்குமே யொக்கும்
விளக்கினிற் சீரெறி யொக்குமே யொக்கும்
குளக்கொட்டிப் பூவி னிறம்.

சேந்தொடை.

மோனை முதலாகிய தொடையும் தொடைவிகற்பமும் போலாது வேறுபடத் தொடுப்பது.

(உ-ம்.) பூத்த வேங்கை வியன்சினை யேறி
மயிலின மகவு நாடன்
நன்னுதற் கொடிச்சி மனத்தகத்தானே.

இயைபு.

இணை யியைபு முதலிய * எழுவிகற்பமும் வருமாறு.

(உ-ம்.) மொய்த்துடன் றவழு முகிலே பொழிலே
மற்றத னயலே முத்துறழ் மணலே
நிழலே யினியத னயலது கடலே
மாதர் நகிலே வல்லே யியலே
வில்லே நுதலே வேற்கண் கயலே
பல்லே தளவம் பாலே சொல்லே
புயலே குழலே மயலே யியலே அதனால்
இவ்வயி னிவ்வுரு வயங்கலின்
எவ்வயி னோரு மிழப்பர்தந் நிறையே.

எதுகை.

இணை எதுகை முதலிய வேழுவிகற்பமும் வருமாறு.

(உ-ம்.) பொன்னி னன்ன பொறிசுணங் கேந்திய
பன்னருங் கோங்கி னன்னலங் கவற்றி
மின்னிவ ரொளிவடந் தாங்கி மன்னிய
நன்னிற மென்முலை மின்னிடை வருத்தி
என்னையு மிடுக்கண் டுன்னுவித் தின்னடை
அன்ன மென்படை போலப் பன்மலர்க்
கன்னியம் புன்னை யின்னிழற் றுன்னிய
மயிலே சாயல் வாணுதல்
அயில்வே லுண்கணெம் மறிவுதொ லைத்தனவே.

---

* இணை, பொழிப்பு, ஒரூஉ, கூழை, மேற்கதுவாய், கீழ்க்கதுவாய், முற்று என்பன.

முரண்.

இணைமுரண் முதலாகிய வேழுவிகற்பமும் வருமாறு.

(உ-ம்.) சீறடிப் பேரக லல்கு லொல்குபு
சுருங்கிய நுசுப்பிற் பெருகுவ டந்தாங்கிக்
குவிந்துசுணங் கரும்பிய கொங்கை விரிந்து
சிறிய பெரிய நிகர்மலர்க் கோதைதன்
வெள்வளைத் தோளுஞ் சேயரிக் கருங்கணும்
இருக்கையு நிலையு மேந்தெழி லியக்கமுந்
துவர்வாய்த் தீஞ்சொலு முவந்தெனை முனியாது
என்று மின்னனண் மாகுமதி
பொன்றிகழ் நெடுவேற் போர்வல் லோயே.

அளபெடை.

இணையளபெடை முதலாகிய வேழுவிகற்பமும் வருமாறு.

(உ-ம்.) தாஅட் டாஅ மரைமல ருழக்கிப்
பூஉக்கு வளைப் போஒ தருந்திக்
காஅய்ச் செந்நெற் கறித்துப் போஒய்
மாஅத் தாஅண் மோஒட் டெருமை
தேஎம் புனலிடைச் சேஒர் பாஅல்
மீஇ ஞஅர்ந் துகளுஞ் சீஇர்
ஏஎ ஞஅ நீஇ ணீஇர்
ஊரன் செய்த கேண்மை
ஆய்வளைத் தோளிக் கலரா ஞவே.

ஆசிரியப்பா - கலிப்பா.

இவைகளில் தமக்குரியநாற்சீரடியினுமிகுந்து ஐஞ்சீரடியும்அரிதாய்வரும்.

ஆசிரியப்பா.

(உ-ம்.) உமணர்ச் சேர்ந்து கழிந்த மருங்கி னகன்றலை
யூர்பாழ்த் தன்ன வோமையப் பெருங்காட்
டின்னா வென்றி ராயின்
இனியவோ பெரும தமியேற்கு மனையே.

கலிப்பா.

(உ-ம்.) நானுரென் னுள்ளமார் ஞானங்க ளாரென்னையாரறிவார்
வானோர் பிரானென்னை யாண்டிலனேன் மதிமயங்கி
யூன ருடைதலையி லுண்பலிதே ரம்பலவன்
றேனார் கமலமே சென்றூதாய்க் கோத்தும்பி.

கூன்.

வெண்பா, கலிப்பா, ஆசிரியப்பா இவைகளில் முதலினும், வஞ்சிப்பாவின் இடையிலும் கடையிலும் ஒருசீர் வருவது.

வெண்பா.

(உ-ம்.) உதுக்காண் - சுரந்தானு வண்மைச் சுவானமாப் பூதன்
பரந்தானுப் பல்புகழைப் பாடிட-விறந்தார்மாட்
டின்மை யகல்வது போல விருணீங்கி
மின்னு மளிதேர் மறை.

ஆசிரியப்பா.

(உ-ம்.) அவரே - கேடில் விழுப்பொரு டருமார் பாசிலை
வாடா வல்லியங் காடிறந் தோரே,
யானே - தோடா ரெல்வளை நெகிழ வேங்கிப்
பாடமை சேக்கையுட் படர்கூர்ந்திசினே.

கலிப்பா.

(உ-ம்.) உலகினுள்-பெருந்தகையார் பெருந்தகைமை பிறழாலே பிற
ழினு,மிருந்தகைய விறுவரைமேலெரிபோலச் சுடர்விடுமே
சிறுதகையார் சிறுதகைமை சிறப்பெனினும் பிறழ்வின்றி
யுறுதகைமை யுலகினுக்கோ ரொப்பாகித் தோன்றுவே.

வஞ்சிப்பா.

(உ-ம்.) மாவயவங்களின் மயக்குற்றன-வழி
கலங்கழாலித்-துறை-கலக்குற்றன.

கலிவெண்பாவும் - வெண்கலிப்பாவும்.

இவையிரண்டினையும் ஒன்றெனக்கொண்டு கலிப்பா வினத்திற்சேர்த்துள்ளார் பலயாப்பாசிரியர். கலிவெண்பாவானது வெண்டளை பிழையாது தனிச்சீர்பெற்றுப் பலவடிகளால்வருவது. வெண்கலிப்பாவானது கலித்தளையும் வெண்டளையும் விரவித்தனிச்சொற்பெறாது பலவடிகளால் வருவது. கலிவெண்பாவில் கலித்தளைவிரவின் இன்னாவோசைப் பயத்தலை எஃகெவியு நுண்ணுணர்வுமுடையாரறிவர். கலியென விசேடித்தலின் கலித்தளை விரவு வேண்டுமென்பாராயின், வெண்பாவிருத்தத்தில் வெண்டளை விரவாமையை யறிவாராக. கலியென்பது இங்குமிகுதியைக் குறித்தது. ஆகலின் கலிவெண்பாவினை வெண்பாவினத்திற் சேர்த்துள்ளேம். அக்காலத்து வீரசோழியவாசிரியர், இக்காலத்து முத்துவீரியவாசிரியர்சம்மதமு நம்மதே.

தரவு - தாழிசை.

அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக்கலிப்பாவும், வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பாவும் நீங்கலாக, மற்ற கலிப்பாக்களுக்குத் தரவு மூன்றடியே சிறுமை, பெருமை பாடுவோனது பொருண்முடிபுகுறிப்பே.

அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும், வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும், பெருக்கஞ் சுருக்கமில்லை. ஆறடியேதரவு, பொதுவகையால் தாழிசைச்சொல்லிப் போந்தாராயினும் தாழிசைக் கிரண்டடி சிறுமை, நான்கடிபெருமை மூன்றடியானும்வரும்.

வண்ணப்பா.

இப்பாக்களில் குழிப்புச்சிதைவும், கொடுந்தமிழ்ப்புணர்ப்பும், அளபெடைச் சேர்க்கையுமாகாவாம், வடமொழிமரூஉச் சொற்கள் புணரின் சுவைகுன்றும்.

குறுக்கல்.

(உ-ம்.) யானை யெருத்தத்திருந்த விலங்கிலைவேற் றென்னன்
திருந்தார் நன்றென்றேன் றியேன்.

இதில் தீயேனென்பது தியேனெனக்குறுக்கும் வழிகுறுக்கலாம்.

குறை.

தலைக்குறை, இடைக்குறை, கடைக்குறையென மூன்றாம்.

தலைக்குறை.

(உ-ம்.) மரையிதழ் புரையுமஞ் செஞ்சீறடி.

இதில் தாமரையென்பது மரையென முதற்குறைந்தது.

இடைக்குறை.

(உ-ம்.) வேதினவெரிகினேதி முதுபோத்து.

இதில் ஓந்தியென்றது ஓதியென இடைகுறைந்தது.

கடைக்குறை.

(உ-ம்.) நீலுண்டுகிலிகை கடுப்ப.

இதில் நீலமென்பது நீல்எனக்கடைகுறைந்தது.

ஆனந்தம்.

எழுத்தானந்தம், சொல்லானந்தம், பொருளானந்தம், யாப்பானந்தம், அணியானந்தமென வைந்தாம்.

எழுத்தானந்தம்.

(உ-ம்.) ஆழியிழைப்பப் பகல்போ மிறவெல்லாந்
தோழிதுணை யாய்த்துயர் தீரும்-வாழி
நறுமாலைத்தாராய் திரையவோஒ வென்றுஞ்
செறுமாலை சென்றடைந்தபோது.

இதனுள் திரையனென்றது திரையவோஒ என எழுத்துநிலைபிறழ்ந்து அளபெடையெடுத்தது எழுத்தானந்தம்.

சொல்லானந்தம்.

(உ-ம்.) என்னிற் பொலிந்த திவண்முகமென் றெண்ணியே
தன்னிற் குறைபடுப்பான் றண்மதிய-மின்னி
விரிந்திலங்கு வெண்குடைச் செங்கோல் விசய
னெரிந்திலங்கு வேலி னெழும்.

இதனுள் விசயனென்ற சொல்லையடுத்து எரிந்துஎன்றுசொன்னிலை பிறழ்ந்துவந்த சொல்லானந்தம்.

பொருளானந்தம்.

(உ-ம்.) வலிக்குமாம் மாண்டார்மனம்.

இதனுள் மாண்டாரென்பது மாட்சிமைப்பட்டாரெனவும், இறந்தாரெனவும் பொருள்பட பொருணிலைபிறழ்ந்த பொருளானந்தம்.

யாப்பானந்தம்.

(உ-ம்.) மனுக்கு முதல்வ னிதிவாழ் வான்சிலைரா
மனுக்கு நிகர்யாரை வகுப்பாம்.

இதனுள் இராமனென்றது முதலடியீற்றிலும் இரண்டாமடி தலையிலுமாகப் பிறழ்ந்து வந்த யாப்பானந்தம்.

அணியானந்தம்.

(உ-ம்.) இந்திரனே போலுமிளஞ் சாத்தன் சாத்தற்கு
மந்திரமே போன்றிலங்கு மல்லாகம்.

இதனுள் சாத்தனுகிய கீழ்மகனை யரசனைப்போலுவமித்து அணி பிறழ்ந்த அணியானந்தம்.

குறிப்பிசை.

எழுத்தோசையல்லாத முற்கு வீளை இலதை அனுகரண முதலியன செய்யுளகத்துவந்தால் அவற்றையும் அசையுஞ்சீருமாக அலகிட்டுத்தளையும் அடியும் தொடையும் பிழையாமற் கொண்டு நிரப்புதல்.

(உ-ம்.) மன்றலங் கொன்றை மலர்வேய்ந்து மஃஃஃறற
வென்று திரியு மிடைமகனே-சென்று
மறியாட்டை யுண்ணுமல் வண்கையால் வல்லே
யறியாயோ வண்ணுக்கு மாறு.

ஒப்பு.

சீர் தளை முதலியன வரையறுக்கப்பட்ட செய்யுளுட்சில சொன்ன பெற்றியிற்றிரிந்து மிக்குங்குறைந்தும் வந்தாலும் ஒருபுடையொப்புமை நோக்கிச்சார்த்தி அங்ஙனந் தவறிய செய்யுட்களையும் இலக்கணநெறியால் முன்னோதிய செய்யுட்களின் பால்படுத்திக்கொள்ளுதல்.

(உ-ம்.) கோழியுங் கூவின குக்கில் குரலியம்பும்
தாழியு ணீலத் தடங்கணீர் போதுமினோ
வாழிசூழ் வையத் தறிவனடி யேத்திக்
கூழை நனையக் குடைந்து குளிர்புன
லூழியு மன்னுவா மென்றேலோ ரெம்பர்வாய்.

நாற்சீர் நாலடியான்வருவது கலிவிருத்தமென்று வரையறுக்கப்பட்டிருப்பினும் இஃது ஐந்தடியால் வந்தமையின் ஒருபுடை யொப்புமை நோக்கிக் கலிவிருத்தத்தின் பாற்படுத்தும். இதனைத்தரவுகொச்சக மெனினுமிழுக்காது.

பிறவும் புராணகவிஞராற் பாடப்பட்ட இலக்கியங்கள் மிக்குங்குறைந்தும்வரினும் இவ்விலக்கணத்தால் ஒன்றன்பாற் படுத்திக்கொளவேண்டும்.

உ

கடவுள்துணை.

*பாட்டியல்.

பாட்டு.

பாவுறுப்பு மேற்கொண் டொலிக்கும்பாட்டு ஆசுகவியென்றும், மதுரகவி யென்றும், சித்திரகவியென்றும், வித்தாரகவியென்று நான்கு வகைப்படும்.

ஆசுகவி.

ஒருபுலவனிவ்வெழுத்தானுதல், இச்சொல்லானுதல், இப்பொருளானுதல், இவ்வணியானுதல், இப்பாட்டானுதல், இவ்வெழுத்தாதி இவ்வெழுத்தந்தம், இச்சொல்லாதி இச்சொல்லந்தமாகப் பாடுவாயென்று கூற, அப்பொழுதே அவன்கருத்துக்கு ஒப்பப்பாடுவோன்.

மதுரகவி.

தொடையும் தொடைவிகற்பமும் செறியச் சொற்சுவையும் பொருட்சுவையும் விளங்க உருவகவணிமுதலிய முப்பத்தைந்தணிகளோடு அலங்காரம் பெறப்பாடுவோன்.

சித்திரக்கவி.

ஏகபாதமும், எழுகூற்றிருக்கையும், காதைக்கரப்பும், கரந்துறைச்செய்யுளும், கூடச்சதுக்கமும், கோமூத்திரியும் இவைமுதலிய வறிந்துபாடுவோன்.

வித்தாரக்கவி.

மறம் கலிவெண்பா மடலூர்தல் இயல் இசை பாசண்டத்துறை பன்மணிமாலை மும்மணிக்கோவை கிரீடை இவைமுதலியன பிறவும் விரித்துப்பாடுவோன்.

---

* பாட்டியலென்பது பாட்டின்கண்ணவாகிய இலக்கணமுணர்த்தித் தன்னோடியைபின்மை நீக்கித்தலைமை பற்றியபெயராய் நின்றது. இவ்வியலோடு செய்யுளியற்கு வேற்றுமை யென்னையெனின் அதுசெய்தல் செய்யுளெனநின்று செய்யுட்செய்த லிலக்கணமாயிற்று.

புலமை.

கவி கமகன் வாதி வாக்கி இவைநான்கும் புலமைக்கியல்பு.

கவி.

ஆசுகவி, மதுரகவி, சித்திரகவி, வித்தாரக்கவி அறிந்து பாடவல்லவன்.

கமகன்.

ஞானவிசேடத்தாலேயாதல் கல்விப்பெருமையாலேயாதல் ஒருவன் சொல்லிய நூல்விகற்பத்தைத்தான் பயிலாதிருந்தும் பொருள் விரிக்க வல்லவன்.

வாதி.

எடுத்துக்கொண்ட கோளுக்குப் பொருந்தினமேற்கோளும் காரணமும் அவையிரண்டிற்குப் பொருந்தின வெடுத்துக்காட்டும் சொல்லி முடிக்கவல்லவன்.

வாக்கி.

அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்பன தம்மில்விரவாமற் கேட்டோர் விரும்ப இலக்கணத்தையாதல் இலக்கியத்தையாதல் செஞ்சொல்லால் விளங்கச்சொல்லவல்லவன்.

பொருத்தம்.

மங்கலப்பொருத்தம்.

திரு, யானை, தேர், பரி, கடல், மலை, மணி, பூ, புகழ், சீர், மதி, நீர், எழுத்து, பொன், ஆரணம், சொல், புயல், நிலம், கங்கை, உலகம், பரிதி, அமிழ்தம் இவற்றின் பரியாயப்பெயரும் பிறவுமாம்.

சொற்பொருத்தம்.

முதலெடுத்துக்கொண்ட மூவசைச் சீரியவாகிய சொற்கள் மங்கலத்தவாயினும் வகையுளி சேர்ந்தனவும் சிறப்பில் சொல்லும் பலபொருட்கேற்றசொல்லும் பொருளில்சொல்லும் தோன்றல் திரிதல் கெடுதலென்னும் விகாரவிறுதிச்சொல்லும் வைக்கப்படா.

எழுத்துப்பொருத்தம்.

ஒற்றுட்பட மூன்றும் ஐந்தும் ஏழும் ஒன்பதுமாகிய வெழுத்தால் முதன்மொழிக்குவருவது நன்று. * நான்கும் ஆறும் எட்டுமாகிய வெழுத்தால் முதன்மொழிக்கு வருவதுதீது.

---

* உலகம் அமுதம் ஆரணம் எழுத்து எனப்பிறழ்ந்து வருமேனும் மங்கலத்தால் அமைவுடைய என்க.

தானப்பொருத்தம்.

குற்றெழுத் தைந்தோடும் தமக்கொத்த நெடிலைச்சேர்த்து இகரம் உகர நின்றதானத்து முறையே ஐகார ஔகாரங்களைச் சேர்த்தால் உயிரும் உயிருமெய்யுமென்று சொல்லப்பட்ட தொகையெல்லாம் ஐந்துகூறு யடங்கும், இவற்றைப்பாட்டுடைத் தலைமகன் இயற்பெயரின் முதலெழுத்தின் கூற்றைத் தொடங்கிப் பாலன் குமரன் இராசன் மூப்பு மரணமென வருவித்தால் கடையிரண்டும் ஆகா.

பாற்பொருத்தம்.

குற்றெழுத்தெல்லாம் ஆண்பால், நெட்டெழுத்தெல்லாம் பெண்பால், ஆய்தமும் மெய்களும்பேடு. பெண்பாற்குப் பெண்பாலெழுத்தும் ஆண்பாற்கு ஆண்பாலெழுத்தும் ஆம். இருமையுமயங்கிப் புணரிற் குற்றமாம்.

உணப்பொருத்தம்.

அ இ உ எ ஆகிய நான்குயிரும், க ச த ந ப ம வ ஆகிய எழுமெய்யும் அமுதவெழுத்தாம், யா யோ ரா ரோ லா லோ இவ்வாறுமெய்யும் ய ர ல ஆகிய மூன்றுமெய்யும் உயிரளபெடையும், ஒற்றளபெடையும், மகரக்குறுக்கமும் ஆய்தமும் * நஞ்செழுத்தாம்.

வருணப்பொருத்தம்.

பனிரண்டுயிரும் வல்லெழுத்தாறும் பார்ப்பாருக்காகும், ங ஞ ய ர ப ம இவ்வாறு மெய்யும் அரசருக்காகும், ல வ ற ன இந்நான்கு மெய்யும் வணிகருக்காகும், ழ ள இவ்விரண்டுமெய்யும் சூத்திரருக்காகும்.

நாட்பொருத்தம்.

அ ஆ இ ஈ கார்த்திகை, உ ஊ எ ஏ ஐ பூராடம், ஒ ஓ ஔ உத்திராடம், க கா கி கீ திருவோணம், கு கூ திருவாதிரை, கெ கே கை புனர்பூசம், கொ கோ கௌ பூசம், ச சா சி சீ இரேவதி, சு சூ செ சே சை அச்சுவினி, சொ சோ சௌ பரணி, ஞ ஞா ஞெ ஞொ அவிட்டம், த தா சோதி, தி தீ து தூ தெ தே தை விசாகம், தொ தோ தௌ சதயம், ந நா நி நீ நு நூ அனுடம், நெ நே நை கேட்டை, நொ நோ நௌ பூரட்டாதி, ப பா பி பீ உத்திரம், பு பூ அத்தம், பெ பே பை பொ போ பௌ சித்திரை, ம மா மி மீ மு மூ மகம், மெ மே மை ஆயிலியம், மொ மோ மௌ பூரம், ய யா உத்திரட்டாதி, யு யோ மூலம், வ வா வி வீ உரோகணி, வெ வே வை வௌ மிருகசீரிடம்.

பாட்டுடைத்தலைவன் பெயரின் முதலெழுத்திற்கு உரியநாள் தொடங்கி, உறுகின்ற இருபத்தேழு நாளினையும் ஒன்பதொன்பதாகப் படுத்

---

* மங்கல மொழிக்கண் நஞ்செழுத்துவரின் குற்றமுடையனவல்ல.

துச் சென்மம் அநுசென்மம், உபசென்மமென்று கூறப்பட்ட முப்பகுதியினும் ஒன்று மூன்று ஐந்து ஏழு எண்ணின் வந்தநாட்கள் பொருத்தமுடையனவல்ல வெனக்கொண்டு இரண்டு நான்கு ஆறு எட்டு இவைகளினின்ற நாட்களைப் பொருத்தமுடையவாக முதற்சீரை யெடுத்துச்சொல்ல வேண்டும்.

கதிப்பொருத்தம்.

அ இ உ எ க ச ட த ப ஆகியவொன்பதெழுத்தும் தேவர்கதி, ஆ ஈ ஊ ஏ ங ஞ ண ந ம ஆகிய வொன்பதும் மக்கட்கதி, ஒ ஓ ய ர ல ழ ற ஆகிய வேழெழுத்தும் விலங்கின்கதி, ஐ ஔ வ ள ன ஆகிய ஐந்தெழுத்தும் நரகர்கதி, இவற்றுள் தேவகதியும் மக்கள்கதியும் நல்லனவாம் விலங்கின்கதி நரகர்கதி * தீயனவாம்.

கணப்பொருத்தம்.

தேமாங்காய் இந்திரகணம், புளிமாங்காய் சந்திரகணம், கருவிளங்கனி நிலக்கணம், கூவிளங்கனி நீர்க்கணம் இவை நல்லனவாம், கருவிளங்காய் அந்தரகணம், கூவிளங்காய் சூரியகணம், தேமாங்கனி வாயுக்கணம், புளிமாங்கனிதீக்கணம் இவை யாகாவாம்.

சிறப்புவிதி.

தானம்பொருத்தமும், நாட்பொருத்தமும், கணப்பொருத்தமும் குற்றம்வரலாகா; தலைவன் இயற்பெயரைக்குறித்து மங்கலசொற்குக் குற்றப்பாடுளதாயின் அம்மங்கலச்சொற்கு அடைகொடுத்துக் கூறுதலும், பரியாயச்சொற்கூறுதலும் உரியனவாம், அம்மங்கலச்சொல் முதற்கணன்றி நடுவினும் இறுதியினும் நிற்கவும்பெறும்.

மங்கலத்தைக்குறித்துச் சொற்பொருத்தமும், உண்டிப்பொருத்தமும், எழுத்துப்பொருத்தமும், வேறுபடினும் அமையுமெனவும், தானத்திணையும், நாளிணையும், கணத்திணையுங்குறித்து மங்கலச்சொல் வேறுபடினும் அமையுமெனவுங் கொள்க.

நிறம்.

வெண்பா வெண்மை, ஆசிரியப்பா செம்மை, கலிப்பா பொன்மை, வஞ்சிப்பா கருமை.

குலம்.

வெண்பா பிராமணகுலம், ஆசிரியப்பா க்ஷத்திரியகுலம், கலிப்பா வணிககுலம், வஞ்சிப்பா சூத்திரகுலம்.

---

* எடுத்தமங்கலச்சொல் முதலெழுத்தாமாயின் குற்றமுடையவல்ல.

நாள்.

வெண்பா கார்த்திகை முதலியவேழும், ஆசிரியப்பா மகமுதலிய வேழும், கலிப்பா அனுடமுதலியவாறும், வஞ்சிப்பா அவிட்டமுதலியவேழும்.

இராசி.

வெண்பா விருச்சிகம் மீனம், ஆசிரியப்பா மேடம் சிங்கம் தனுசு, கலிப்பா மிதுனம் கும்பம் துலாம், வஞ்சிப்பா இடபம் கன்னி மகரம்.

கிரகம்.

வெண்பா சந்திரன் வியாழம், ஆசிரியப்பா சூரியன் செவ்வாய், கலிப்பா புதன் சனி, வஞ்சிப்பா வெள்ளி இராகு.

நிலம்.

வெண்பா முல்லை, ஆசிரியப்பா குறிஞ்சி, கலிப்பா மருதம், வஞ்சிப்பா நெய்தல்.

மங்கலச்சொற்கள்.

சீர்.

க, கா, கி, கீ, சொ, சோ, ந, நா, நி, நீ, யா, வ, வா, வி, வீ என்னும் எழுத்துகளை முதலாகவுடைய பெயர்களுக்குச் சீரென்றெடுத்துப்பாடுக.

எழுத்து.

நு, நூ, யூ என்னும் பெயர்களுக்கு எழுத்து என்றெடுக்க.

பொன்.

கு, கூ, சௌ, து, தூ, தெ, தே, நெ, நே, பு, பூ, மெ, மே, மொ, மோ, மௌ என்னும் பெயர்கட்குப்பொன் என்றெடுக்க.

பூ.

கௌ, சை, ம, மா, மி, மீ, மு, மூ, வை, வௌ என்ற பெயர்கட்குப் பூவென்றெடுக்க.

திரு - திங்கள்.

கொ, கோ என்றபெயர்கட்குத் திரு அல்லது திங்கள் என்றெடுக்க.

மணி.

கெ, கே என்றபெயர்கட்கு மணி என்றெடுக்க.

நீர்.

கை, சி, சீ, தீ, தை, நொ, நோ, பை என்னும் பெயர்கட்கு நீர் என்றெடுக்க.

சொல்.

ஔ, சு, சூ, செ, சே, சௌ, நௌ என்னும் பெயர்கட்குச் சொல் என்றெடுக்க.

கங்கை.

அ, ஆ, ஒ, ஓ, த, தா, தொ, தோ, யோ என்னும் பெயர்கட்குக் கங்கையென்றெடுக்க.

வாரணம்.

ஞெ, ஞொ என்றபெயர்கட்கு வாரணம் என்றெடுக்க.

குஞ்சரம்.

இ, ஈ, ஞா என்னும் பெயர்கட்குக் குஞ்சரம் என்றெடுக்க.

உலகம்.

ப, பா என்றபெயர்கட்கு உலகம் என்றெடுக்க.

பார்.

ச, சா, பெ, பே, பொ, போ, வெ, வே என்னும் பெயர்கட்குப் பார் என்றெடுக்க.

தேர்.

உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, நை, மை என்னும் பெயர்கட்குத் தேர் என்றெடுக்க.

இம்மங்கலச் சொல்லுகட்குப் பரியாயமான சொற்களைக்கொண்டு பாடினு மிழுக்காது.

கவித்துச்சிறப்பு.

பாட்டுடைத் தலைவன் இயற்பெயரையும் ஊர்ப்பெயரையும் உகந்து எதுகையினிலையுள்ளவாகப் பாடுவது சிறப்பு.

கவித்துவழு.

பலரானும் உடன்பட்டவழக்கோடு நூற்பயன்பயக்கும் இன்பத்தினை விட்டு மறுதலையாற் புணர்த்தலும், வடவெழுத்தே மிகப்புணர்த்தலும், பழையோர்கூறிய இலக்கணசொற்களைவிட்டுக் காலத்தாற்கூறும் வழூஉச் சொற்புணர்த்தலும், வினுவின்றி மயங்கக்கூறுதலும் வழுவாம்.

பிரபந்தங்கள்.

சாதகக்கவி.

ஓரைநிலையும், திதிநிலையும், யோகநிலையும், நாண்மீனிலையும், வார நிலையும், கரணநிலையும், கிரகநிலையும் ஆகிய வேறுபாடுகளினிலைகளையும், சோதிடநூலால் நன்குணர்ந்து அவற்றை யமைத்து அவற்றால் தலைமகனுக்கு அடைவனகூறல்.

பிள்ளைக்கவி.

காப்பு செங்கீரை தால் சப்பாணி முத்தம் வாரானை அம்புலி சிறுபறை சிற்றில் சிறுதேர் இவற்றை முறையே ஆசிரிய விருத்தத்தால் பத்துப் பத்தாகக்கூறுவது ஆண்பாற் பிள்ளைக்கவி. இவ்வுறுப்பினில் கடை மூன்றொழித்துக் கழங்கு அம்மானை ஊசல் என்றிவற்றைக் கூட்டிக்கூறுவது பெண்பாற் பிள்ளைக்கவி.

பிறந்த மூன்றாந் திங்கள்முதல் இருபத்தொரு திங்கள் காறும் ஒற்றித்த திங்களில் நிறைமதி பக்கத்திற் பிள்ளைக்கவியை விரும்புக. மூன்றாமாண்டினும் ஐந்தாமாண்டினும் ஏழாமாண்டினும் கொள்ளவும்பெறும். காப்பு ஒன்பதுபாட்டானும், பதினொரு பாட்டானும் பாடுக. நிலங்கள் பத்துந்தம்மில் ஒப்பக்கொண்டு பாடுமிடத்து ஒற்றைப்படபாடுதல் சிறப்புடைத்து; இரட்டிக்கப் பாடுமிடத்தும் ஓசை பெயர்த்துப்பாடுக. காப்பு முதற்கணெடுத்த ஆசிரியவிருத்தம் நான்கடிக்கும் எழுத்தொப்பப் பாடுதல் வேண்டுமெனக்கொள்க.

கலம்பகம்.

வெண்பா கலித்துறை ஒருபோகு முதற்கவி யுறுப்பாக முற்கூறி, புய வகுப்பு மதங்கு அம்மானை காலம் சம்பிரதம் கார் தவம் குறம் மறம் பாண் களி சித்து இரங்கல் கைக்கிளை தூது வண்டு தழை ஊசல் என்னும் பதினெட்டுறுப் பியைய மடக்கு மருட்பா அகவற்பா கலிப்பா வஞ்சிப்பா ஆசிரியவிருத்தம் கலிவிருத்தம் கலித்தாழிசை வஞ்சிவிருத்தம் வஞ்சித்துறை வெண்டுறை யென்னுமிவற்றால் இடையே வெண்பா கலித்துறை விரவி அந்தாதித் தொடையான் முற்றுறக் கூறுவது.

காலத்தான் மருவிய பிச்சியார் கொற்றியார் இடைச்சியார் முதலியவுங்கொள்க. தேவர்க்கு நூறும், அந்தணர்க்குத் தொண்ணூற்றைந்தும், அரசர்க்குத்தொண்ணூறும், அமைச்சருக்கு எழுபதும், வணிகர்க்குஐம்பதும், வேளாளருக்கு முப்பதுமாகப்பாடுக. அந்தணரைத் தேவருக் கொப்பாகவும், குறுநில மன்னவரை அரசர்க் கொப்பாகவும் பாடுதலுண்டு.

பரணி.

போர்முகத்து ஆயிரம் யானையைக்கொன்ற வீரனைத் தலைவனாகக் கொண்டு, கடவுள்வாழ்த்து கடைதிறப்பு பாலைநிலம் காளிகோயில் பேய்களோடுகொளி காளியோடு பேய்கள்கூறத் தான்சொல்லக்கருதிய தலைவன் கீர்த்திவிளங்க அவன்வழியாகப் புறப்பொருள்தோன்ற வெம்போர்வழங்க விரும்பல், இவையெல்லாம் இருசீரடி, முச்சீரடி யொழித்து ஒழிந்த மற்றடியாக ஈரடி பலதாழிசையாற் பாடுவது.

வெண்கலிப்பாவாற்பாடினு மிழுக்காது.

கோவை.

இருவகையாகிய முதற்பொருளும், பதினான்குவகையாகிய கருப்பொருளும், பத்துவகையாகிய உரிப்பொருளும்பெற்றுக் கைக்கிளை முதலுற்ற அன்புடைக்காமப்பகுதியவாம் களவொழுக்கமும் கற்பொழுக்கமும் கூறலே யெல்லையாகக் கட்டளைக் கலித்துறை நானூற்றால் திணைமுதலாக துறையீறாகக் கூறப்பட்ட பன்னிரண்டகப் பாட்டுறுப்பும் வழுவின்றித் தோன்றப்படுவது. இது அகவல் வெண்பா கலிப்பா வஞ்சிப்பா வண்ணம் இவற்றாலும் வழங்கப்படும்.

வருக்கக்கோவை.

அகரமுதலாகிய வெழுத்துவருக்க மொழிக்கு முதலாமெழுத்துக் கட்டளைக் கலித்துறையாகப் பாடுவது.

மும்மணிக்கோவை.

ஆசிரியப்பாவும், வெண்பாவும், கட்டளைக்கலித்துறையும் முறைமுறை தொகை முப்பதுபெற அடுக்கி அந்தாதி தொடையாற்பாடுவது.

ஒருபாஒருபஃது.

அகவல், வெண்பா, கலித்துறை இவற்றொன்றினால் அந்தாதித்துப் பத்து பாடுவது.

இருபாவிருபஃது.

பத்துவெண்பாவும் பத்தகவலும் அந்தாதித் தொடையாக இருபது இணைந்து வருவது.

அட்டமங்கலம்.

கடவுளைப்பாடி அக்கடவுள் காக்கவென ஆசிரியவிருத்தமெட்டு அந்தாதித்துப் பாடுவது.

அங்கமாலை.

ஆண்மகனுக்கும் பெண்மகளுக்கும் மிக்கன வெடுத்துக்கூறு மவயவங்களை வெண்பாவாலாயினும், வெளிவிருத்தத்தாலாயினும் பாதாதிகேசம், கேசாதிபாத முறைபிறழாது தொடர்வுறப்பாடுவது.

அனுராகமாலை.

தலைவன் கனவின்கணொருத்தியைக் கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து இனிமையுறப் புணர்ந்ததைத் தன்னுயிற்பாங்கற் குரைத்ததாக நேரிசைக் கலிவெண்பாவாற் கூறுவது.

இரட்டைமணிமாலை.

முறையானே வெண்பாவுங் கலித்துறையும் இருபது அந்தாதித்தொடையான் வருவது.

இணைமணிமாலை.

வெண்பாவும் அகவலும், வெண்பாவும் கலித்துறையுமாக இரண்டிரண்டாக இணைத்து வெண்பாவகவ லிணைமணிமாலை, வெண்பாக் கலித்துறை யிணைமணிமாலையென நூறுநூறு அந்தாதியாகப்பாடுவது.

நவமணிமாலை.

வெண்பா முதலாக வேறுபட்டபாவும் பாவினமுமாக வொன்பது செய்யு ளந்தாதித்துப்பாடுவது.

மும்மணிமாலை.

வெண்பாவும், கலித்துறையும், அகவலு மந்தாதியாக முப்பது பாடுவது.

நான்மணிமாலை.

வெண்பாவும், கலித்துறையும், அகவலும், விருத்தமும் அந்தாதியாய் நாற்பது வருவது.

நாமமாலை.

அகவலடியும் கலியடியும் வந்துமயங்கிய வஞ்சிப்பாவால் ஆண்மகனைப் புகழ்ந்து பாடுவது.

பலசந்தமாலை.

பத்துப்பத்துச் செய்யுள் வெவ்வேறு சந்தமாக நூறுசெய்யுட் கூறுவது.

பன்மணிமாலை.

கலம்பகத்திற்குக்குறித்த ஒருபோகும், அம்மானையும் ஊசலுமின்றி ஏனையுறுப்புக்க ளெல்லாம் வரப்பாடுவது.

மணிமாலை.

எந்தப்பொருண்மேலும், வெண்பாவிருபதும், கலித்துறை நாற்பதும் விரவப்பாடுவது.

புகழ்ச்சிமாலை.

அகவலடியும், கலியடியும் வந்து மயங்கிய வஞ்சிப்பாவால் பெண்களின் சிறப்பைக் கூறுவது.

பெருமகிழ்ச்சிமாலை.

பெண்கள் அழகும், குணமும், ஆக்கமும், சிறப்பு முதலியன கூறுவது.

வருக்கமாலை.

மொழிக்கு முதலாகும் வருக்கவெழுத்தினுக்கு ஒவ்வொரு செய்யுட் கூறுவது.

மெய்க்கீர்த்திமாலை.

சொற்சீரடியென்னும் கட்டுரைச் செய்யுளால் குலமுறையிற்செய்த கீர்த்தியைக் கூறுவது.

காப்புமாலை.

தெய்வங் காத்தலாக மூன்று செய்யுளாலும் ஐந்து செய்யுளாலும் பாடுவது.

வேனின்மாலை.

வேனிலையும் முதிர்வேனிலையும் சிறப்பித்துப்பாடுவது.

வசந்தமாலை.

தென்றலைவருணித்துப் பாடுவது.

தாரகைமாலை.

அருந்ததிக்கற்பின் மகளிர்க்குள்ள இயற்கைக் குணங்களை வகுப்பிற் கூறுவது.

உற்பவமாலை.

திருமால் பிறப்புப் பத்தையு ஆசிரியவிருத்தத்தால் கூறுவது.

தானைமாலை.

அகவலோசையிற் பிறழாது ஆசிரியப்பாவால் முன்னெடுத்துச்செல்லுங் கொடிப்படையைக் கூறுவது.

தண்டகமாலை.

வெண்பாவினால் முன்னூறு செய்யுட் கூறுவது.

வெட்சிமாலை.

சுத்தவீரன் பகைவரூரிற்சென்று பசுநிரைகவர்ந்துவருவதை மிகுத்துக் கூறுவது.

வெற்றிக்கரந்தைமஞ்சரி.

பகைவர் கொண்டதந்நிரை மீட்போர் கரந்தைப் பூமாலைச் சூடிப் போய் மீட்டதைக் கூறுவது.

போர்க்கெழுவஞ்சி.

பகைவர்மேல் போர்க்குறித்துப்போகின்ற வயவேந்தர் வஞ்சிப்பூமாலை சூடப்புறப்படும் படையெழுச்சிச்சிறப்பை யாசிரியப்பாவாற் கூறுவது.

வரலாற்றுவஞ்சி.

குலமுறை பிறப்புமுதலிய மேம்பாட்டின் பலசிறப்பையும் கீர்த்தியையும் வஞ்சிப்பாவாற் கூறுவது.

செருக்களவஞ்சி.

போர்க்களத்தில் இறந்தகுதிரை யுடலையும் யானையுடலையும் மனிதருடலையும் நாயும் பேயும் பிசாசமும் காகமும் கழுகும் தின்று களித்துப் பாடிய சிறப்பைப் பாடுவது.

காஞ்சிமாலை.

பகைவரூர்ப் புறத்துக் காஞ்சிப்பூமாலை சூடியூன்றலைக் கூறுவது.

நொச்சிமாலை.

புறத்தூன்றிய பகைவர் கோடலின்றி நொச்சிப் பூமாலைசூடித் தன் மதில்காக்குந் திறங்கூறுவது.

உழிஞைமாலை

பகைவர் ஊர்ப்புறஞ்சூழ உழிஞைப்பூமாலைசூடிப் படைவளைப்பத்தைக் கூறுவது.

தும்பைமாலை.

பகைவரொடு தும்பைப்பூமாலை சூடிப்பொருவதைக் கூறுவது.

வாகைமாலை.

பகைவரைவென்று புகழ்படைத்து வாகைப்பூமாலை சூடுவதையாசிரியப்பாவாற் கூறுவது.

வாதோரணமஞ்சரி.

யானையைவயப்படுத்தி அடக்கினவருக்கும் எதிர்த்தயானையை வெட்டியடக்கினவருக்கும் பற்றிப்பிடித்துச் சேர்த்தவருக்கும் வீரப்பாட்டின் சிறப்பை வஞ்சிப்பாவால் தொடுத்துப்பாடுவது.

எண்செய்யுள்.

பாட்டுடைத்தலைவன் ஊரையும் பெயரையும் பத்துமுதல் ஆயிரமளவும்பாடி எண்ணாற்பெறுவது.

தொகைநிலைச்செய்யுள்.

நெடிலடிச் செய்யுளால் தொகுத்தது நெடுந்தொகை, குறளடிச்செய்யுளால் தொகுத்தது குறுந்தொகை, கலிப்பாவால் தொகுத்தது கலித்தொகைபோல்வன.

ஒலியலந்தாதி.

பதினாறுகலை யோரடியாகவைத்து, இங்ஙனம் நாலடிக்கறுபத்து நாலுகலைவகுத்து, பலசந்தமாக வண்ணமும், கலைவைப்பும், தவறாம லந்தாதித்து முப்பது செய்யுட்பாடுவது. சிறுபான்மை யெட்டுக்கலையானும் வரும். வெண்பா, அகவல், கலித்துறை ஆகிய இம்மூன்றையும் பத்துப் பத்தாக அந்தாதித்துப் பாடுவதுமுண்டு.

பதிற்றந்தாதி.

பத்துவெண்பா பத்துக்கலித்துறை பொருட்டன்மைதோன்ற அந்தாதித்துப்பாடுவது.

நூற்றந்தாதி.

நூறுவெண்பாவிலேனும் நூறுகலித்துறையிலேனும் அந்தாதித்துக் கூறுவது.

உலா.

இளமைப்பருவமுற்ற தலைவனைக் குலத்தானுங் குடிபிறப்பானும் மங்கலங்களானும் பரம்பரையானும் இன்னானென்பது தோன்றக்கூடி அணிகலன்களால் அலங்கரித்துக்கொண்டு முதன்மையெய்தியமானார் நெருங்கிய அழகிய வீதியிடத்து அன்னோன்பவனிவரப்பேதைமுதலிய ஏழ்பருவமாதர்கண்டுதொழ உலாவந்ததாக நேரிசைக்கலிவெண்பாவாற் கூறுவது.

ஐந்துமுதலேழளவும்பேதை, எட்டுமுதற் பதினொன்றளவும் பெதும்பை, பன்னிரண்டுமுதற் பதின்மூன்றளவுமங்கை, பதினான்குமுதல் பத்தொன்பதள்வு மடந்தை, இருபதுமுத லிருபத்தைந்தளவு மரிவை, இரு

பத்தாறுமுதல் முப்பத்தொன்றளவுந் தெரிவை, முப்பத்திரண்டுமுதல் நாற்பதளவும் பேரிளம்பெண்.

உலாமடல்.

கனவிலொரு பெண்ணைக்கண்டு கலவியின்பநுகர்ந்தோன் விழித்த பின் அவள்பொருட்டு மடலூர்வேனென்பதைக் கலிவெண்பாவால் முற்று விப்பது.

வளமடல்.

அறம், பொருள், இன்பமாகிய பயனைநிந்தித்து, மங்கையர்காமவின் பத்தைப் பயனெனக்கொண்டு பாட்டுடைத்தலைமகன் இயற்பெயருக்குத் தக்கதை எதுகையாக நாட்டிக்கூறி அவ்வெதுகைப்பட தனிச்சொல் லின்றி இன்னிசைக் கலிவெண்பாவால் தலைமகனிரந்து குறைபெறாது மடலேறுவதாய் ஈரடியெதுகையாக வரப்பாடுவது.

ஆற்றுப்படை.

அகவற்பாவால் விறலி, பாணர், கூத்தர், பொருநர், இந்நால்வரிலொ ருவர் பரிசுக்குப்போவாரைப் பரிசுபெற்றுவருவோர் ஆற்றிடைக்கண்டு தலைவன்கீர்த்தியும், கொடையும், கொற்றமும்கூறுவது.

கண்படைநிலை.

அரசரும் அரசரைப்போல்வாரும் அவைக்கண்நெடிது வைகியவழி மருத்துவரும் மந்திரிமாரும் முதலியோருக்கும் கண்டுயில் கோடலைக்கரு திக்கூறுவது.

பெயரின்னிசை.

பாட்டுடைத்தலைவன் பெயரைச்சார இன்னிசைவெண்பாவால் தொண் ணூறேனும் எழுபதேனும் ஐம்பதேனும் பாடுவது.

ஊரின்னிசை.

பாட்டுடைத்தலைவ னூரைச்சார இன்னிசைவெண்பாவால் தொண் ணூறேனும் எழுபதேனும் ஐம்பதேனும் பாடுவது.

பெயர்நேரிசை.

பாட்டுடைத்தலைவன் பெயரைச்சார நேரிசைவெண்பாவால் தொண் ணூறேனும் எழுபதேனும் ஐம்பதேனும் பாடுவது.

ஊர்நேரிசை.

பாட்டுடைத்தலைவன் ஊரைச்சார நேரிசைவெண்பாவால் தொண்ணூ றேனும் எழுபதேனும் ஐம்பதேனும் பாடுவது.

ஊர்வெண்பா.

வெண்பாவால் ஊரைச்சிறப்பித்துப் பத்துச்செய்யுள் பாடுவது.

விளக்குநிலை.

வேலும் வேற்றலையும் விலங்காதோங்கிய வாறுபோலக் கோலொடு விளக்குமொன்று பட்டோங்குமா றோங்குவதாகக் கூறுவது.

புறநிலை.

நீவணங்குந் தெய்வம் நின்னைப்பாதுகாப்ப நின்வழி வழிமிகுவதாக வெனக் கூறுவது.

கடைநிலை.

சான்றோர் தூரத்தில் வருதலால் பிறந்த வருத்தந்தீர வாயில்காக்கின்றவனுக்கு என்வரவைத் தலைவற்கிசையெனக் கடைக்கணின்று கூறுவது.

கையறுநிலை.

கணவனோடு மனைவி கழிந்துழி, அவர்கண்பட்ட வழிவுப் பொருளெல்லாம் பிறர்க்கறிவுறுத்தி, தாமிறந்துபடாதொழிந்த வாயத்தாரும், பரிசில்பெறும் விறலியரும் தனிப்படருழந்து செயலறு நிலையைக் கூறுவது.

தசாங்கப்பத்து.

நேரிசைவெண்பாவால் அரசன்படைத்த தசாங்கத்தினைப் பத்துச் செய்யுட்கூறுவது.

தசாங்கத்தியல்.

அரசன் தசாங்கத்தை யாசிரியவிருத்தத்தால் பத்துச்செய்யுட் கூறுவது.

அரசன்விருத்தம்.

பத்துக்கலித்துறையும், முப்பது விருத்தமும், கலித்தாழிசையுமாக மலை, கடல், நாடுவருணனையும், நிலவருணனையும், வாண்மங்கலமும், தோண்மங்கலமும் பாடிமுடிப்பது.

நயனப்பத்து.

கண்களைப் பத்துச்செய்யுளால் கூறுவது.

பயோதரப்பத்து.

முலையைப் பத்துச்செய்யுளால் கூறுவது.

பாதாதிகேசம்.

கலிவெண்பாவால் அடிமுதல் முடியளவும் கூறுவது.

கேசாதிபாதம்.

கலிவெண்பாவால் முடிமுதலடியளவும் கூறுவது.

அலங்காரபஞ்சகம்.

வெண்பா, கலித்துறை, அகவல், ஆசிரியவிருத்தம், சந்தவிருத்தம் இவ்வகையே மாறி மாறி நூறு செய்யுளந்தாதித்துப் பாடுவது.

கைக்கிளை.

ஒருதலைக்காமத்தை ஐந்து விருத்தத்தால் கூறுவது. முப்பத்திரண்டு செய்யுளால் கூறுதலுமாம்.

மங்கலவள்ளை.

உயர்குலத்திற்பிறந்த மடவரலை வெண்பா வொன்பதாலும், வகுப் பொன்பதாலும் பாடுவது.

தூது.

ஆண்பாலும் பெண்பாலும் அவரவர்காதலை பாணன்முதலிய உயர்தி ணையோடும், கிளிமுதலிய வஃறிணையோடும் சொல்லித் தூதுபோய் வா வெனக் கலிவெண்பாவாற் கூறுவது.

* நாற்பது.

இடமும், பொருளும், காலமும், ஆகியவிவற்றுளொன்றினை நாற்பது வெண்பாவாற் கூறுவது.

குழமகன்.

கலிவெண்பாவால் பெண்கள் தங்கையிற்கண்ட இளமைத்தன்மை யுடைய குழமகனைப் புகழ்ந்துகூறுவது.

தாண்டகம்.

இருபத்தேழெழுத்து முதலாக வுயர்ந்த வெழுத்தடியினவாய் எழுத் தும் குருவும் இலகுவும் ஒத்துவருவன அளவியற்றாண்டகமெனவும் எழுத் தொவ்வாதும் எழுத்தலகொவ்வாதும் வந்தன அளவழித்தாண்டகமென வும் ஒருபொருளைக் குறித்துப் பத்துச்செய்யுளாகக் கூறுவது.

பதிகம்.

ஒரு பொருளைக் குறித்துப் பத்துச்செய்யுளாகக் கூறுவது.

சதகம்.

அகப்பொருளொன்றன் மேலாதல், புறப்பொருளொன்றன் மேலா தல் கற்பித்து நூறு செய்யுட் கூறுவது.

செவியறிவுறூஉ.

பொங்குதலின்றிப் புரையோர் நாப்பணிக் கூறல் கடனென அவை யடக்கி யற்பொருளும் மருட்பாவாற் பாடுவது.

---

* காலம் பற்றிவருவது கார்நாற்பது இடம் பற்றிவருவது களவழி நாற்பது பொருள் பற்றிவருவது இன்னாநாற்பது இனியாநாற்பது.

வாயுறைவாழ்த்து.

வேம்புங்கடுவும் போல்வனவாகிய வெஞ்சொற்கள் முன்னர்த் தாங்கக் கூடாவாயினும், பின்னர்ப் பெரிதும் பயன்றருமென, மெய்ப்பொருளுற மருட்பாவாற் கூறுவது.

புறநிலைவாழ்த்து.

வழிபடுதெய்வ நின்னைப் புறங்காப்பக் குற்றமில்லாத செல்வத்தோடு ஒருகாலைக்கொருகால் சிறந்து பொலிவாயென்று மருட்பாவா லறைவது.

பவனிக்காதல்.

உலாக்காட்சியா லெய்திய காமமிக்கால், அவை பிறரொடு முரைத்து வருந்துவது.

ஊசல்.

ஆசிரியவிருத்தத்தானுதல் கலித்தாழிசையானுதல் சுற்றத்தோடும் பொலிவதாக ஆடிரூசல், ஆடாமோவூசல் என்றிறக் கூறுவது.

எழுக்கூற்றிருக்கை.

கோதிலேழறையாக்கிக் குறுமக்கண் முன்னின்றும், புக்கும் போந்தும் விளையாடும் பெற்றியால் வழுவாமை ஒன்றுமுதலேழிறுதியாக முறையானே பாடுவது.

கடிகைவெண்பா.

தேவரிடத்தும்அரசரிடத்தும்நிகழுங்காரியம்கடிகையளவிற்றோன்றி நடப்பதாக, முப்புத்திரண்டு நேரிசைவெண்பாவாற் கூறுவது.

சின்னப்பூ.

நேரிசைவெண்பாவால் அரசனது சின்னமாகிய தசாங்கத்தைச் சிறப்பித்து, நூறு, தொண்ணூறு, எழுபது, ஐம்பது, முப்பது என்னுந் தொகைபடக் கூறுவது.

விருத்தவிலக்கணம்.

வில், வாள், வேல், செங்கோல், யானை, குதிரை, நாடு, ஊர், குடை இவ்வொன்பதையும் பத்துப்பத்து அகவல் விருத்தத்தால் ஒன்பது வகையுறப் பாடுவது.

முதுகாஞ்சி.

இளமைகழிந்து அறிவின்மிக்கோர், இளமைகழியாத அறிவின் மாக்கட்குக் கூறுவது.

இயன்மொழிவாழ்த்து.

இக்குடியிற் பிறந்தோர்க்கெல்லாம் இக்குறையியல்பென்றும், அவற்றை நீயும் இயல்பாகவுடையை யென்றும், இன்னோர் பலரீயும் இயல்பாகவீயென்றும், உயர்ந்தோரவனை வாழ்த்துவதாகக் கூறுவது.

குறத்திப்பாட்டு.

தலைவன் பவனிவரவு, மகளிர்காமுறல், மோகினிவரவு, உலாப்போந்ததலைவனைக்கண்டு மயங்கல், திங்கள் தென்றன்முதலிய வுவாலம்பனம் பாங்கியுற்ற தென்னெனவினவல், தலைவிபாங்கியோடுற்றதுகூறல், பாங்கி தலைவனைப் பழித்துக்கூறல், தலைவி தலைவனைப்புகழ்ந்து கூறல், தலைவி பாங்கியைத் தூதுவேண்டல், தலைவி பாங்கியோடு தலைவ னடையாளங்கூறல், குறத்திவரவு, தலைவி குறத்தியை மலைவளமுதலிய வினவல், குறத்தி மலைவளநாட்டு வளமுதலிய கூறல், தலைவன்றலவளம் கிளைவள முதலியகூறல், குறிசொல்லிவந்தமைகூறல், தலைவிகுறிவினவல், குறத்தி தெய்வம்பராவல் குறிதேர்ந்து நல்வரவுகூறல், தலைவி பரிசிலுதவிவிடுத்தல், குறவன்வரவு, புள்வரவுகூறல், கண்ணிகுத்தல், புட்படுத்தல் குறத்தியைக்காமுற்றுத்தேடல், குறவன்பாங்கனொடு குறத்தியடையாளங்கூறல், குறவன் குறத்தியைக் கண்ணுறல், குறவனணிமுதலிய கண்டையுற்று வினவலு மாண்டாண்டு குறத்திவிடை கூறலுமாகக்கூறல், பெரும்பான்மையு மிவ்வகை யுறுப்புக்களால், அகவல், வெண்பா, தரவுகொச்சகம், கலித்துறை, கழிநெடில்விருத்தம் கலிவிருத்தம் இச்செய்யுளிடைக்கிடைக்கூறிச் சிந்துமுதலிய நாடகத்தமிழாற் பாடுவது.

உழத்திப்பாட்டு.

கடவுள் வணக்கமுறையே மூத்தபள்ளி, இளையபள்ளி, குடும்பன் வரவோடவன் பெருமைகூறல், முறையே யவர்வரலாறு நாட்டுவளன் குயிற்கூக்கேட்டல், மழைவேண்டிக் கடவுட்பரவல், மழைக்குறியோர்தல், ஆற்றின்வரவு, அதன்சிறப்புக்காண்ட லிவற்றின் கிடையிடையகப்பொருட்டுறையுங் கூறிப்பண்ணைத்தலைவன் வரவுபள்ளிகளிருவர் முறையீடு இளையாளையவரனுப்பல், பள்ளன்வெளிப்படல் பண்ணைச்செயல்வினவல், அவனது கூறல், ஆயரைவருவித்தல், அவர்வரல், அவர்பெருமைகூறல், மூத்தபள்ளி முறையீடு, குடும்பன் கிடையிலிருந்தான் போலவரல், அவனைத்தொழுவின்மாட்டல் அவன்புலம்பல், மூத்தபள்ளி யடிசிற்கொடுவரல், அவனவளோடுகூறல் அவனவனை மன்னித்தல், கேட்கவேண்டல், அவள் மறுத்தல் அவன்சூளுறல் அவனவளை மீட்கவேண்டி பண்ணைத் தலைவனைப் பரவல், விதைமுதலிய வளங்கூறல், உழவருழல், காளைவெருளல் அதுபள்ளனைப்பாய்தல், பள்ளிகள்புலம்பல் அவனெழுந்துவித்தல், அதைப் பண்ணைத்தலைவற்கறிவித்தல், நாறுநடல், விளைந்தபிற்செப்பஞ்செயல் நெல்லளத்தல், மூத்தப்பள்ளி முறையீடுபள்ளிகளு ளொருவர்க்கொருவரேசலெனு விவ்வுறுப்புக்களுறப் பாட்டுடைத்தலைவன் பெருமையாங்காங்கு தோன்றச்சிந்தும் விருத்தமும் விரவிவர விவற்றாற் பாடுவது.

பெருமங்கலம்.

நாடோறுந் தான்மேற்கொள்கின்ற சிறைசெய்தன்முதலிய செற்றங்களைக்கைவிட்டுச் சிறைவிடுதன்முதலிய சிறந்ததொழில்கள் பிறந்ததற்குக் காரணமான நாளிடத்து நிகழும் வெள்ளணியைக் கூறுவது.

பெருங்காப்பியம்.

தெய்வவணக்கமுஞ் செயப்படுபொருளு மிவற்றிற்கியைய வாழ்த்து முன்னுளதாயறம் தெய்வவணக்கமுஞ் செயப்படுபொருளுமிவற்றிற் கியை யவாழ்த்து முன்னுளதாயறம் பொருளின்பம் வீடென்னு நாற்பொருளும் பயக்குநெறியுளதாய நிகரிலாத்தலைவனை யுடைத்தாய மலையுங்கடலு நாடு நகரும் பருவமு மிருசுடர்த்தோற்றமு மென்றிவற்றின் வளங்கூறுதலு மணமு முடிகவித்தலும் பொழில்விளையாட்டு நீர்விளையாட்டு உண்டாட்டு மகப்பேறும் புலவியுங் கல்வியுமென்றிவற்றைப் புகழ்தலும் மந்திரமுந் தூதுஞ் செலவும்போரும் வென்றியுமென்றிவற்றைத் தொடர்துகூறலு மாகிய விவைமுறையே தொடர்வுறச் சருக்கமிலம்பகம் பரிச்சேதமென் றும் பகுப்புடைத்தாய் வீரமுதலிய சுவையுமவற்றை விளக்குங் கருத்து விளங்கக் கற்றோரானியற்றப் படுவதாம் நாற்பய னொழிந்தேனைய வுறுப்பு களுட்சில குறைந்தியலினுங் குற்றமின்று.

சிறுகாப்பியம்.

அறம் பொருளின்பம்வீடெனு நான்கனுளொன்றும் பலவுங்குறைந் தேனைய வுறுப்புகண் மேற்கூறியவாறியல்வது.

வேறுபெயர்கள்.

பொருளானும், இடத்தானும், தொழிலானும், உறுப்பானும், அள வானும், செய்தோன்பெயரானும், செய்வித்தோன்பெயரானும் பெயர்பெ றும். பொருள்பற்றிவந்தது ஆசாரக்கோவை, இடம்பற்றிவந்தது மதுரைக் காஞ்சி, காலம் பற்றிவந்தது வேனில்விருத்தம், தொழில்பற்றிவந்தது யானைத்தொழில், உறுப்புபற்றிவந்தது நயனப்பத்து, எல்லைப்பற்றிவந்தது கேசாதிபாதம், செய்தோன் பெயர்பற்றிவந்தது அகத்தியம், செய்வித் தோன் பெயரால்வந்தது பாண்டிக்கோவைமுதலியன பிறவுமன்ன.

அரங்கேற்றுங்காலம்.

அகர ஆகாரமும், இகர ஈகார ஐகாரமும், உகர ஊகார ஔகாரமும், எகர ஏகாரமும், ஒகர ஓகாரமும் முறையே உதயாதி அவ்வாறு நாழிகையு திக்கும். இவற்றுள் முதன்மூன்று நாழிகையும் உத்தமம், பின்மூன்று நா ழிகையுமாகாது, இவ்வைந்து கூற்றெழுத்துக்களை முதலிலுடைய பாக்க ளுக்குச் சொன்னகாலத்தில் முற்கூற்றிலரங்கேற்றுக.

செய்யுளிலக்கண முற்றிற்று.

புத்தக விளம்பரம்.

சித்தாந்தவசனபூஷணம்	1	0	0
திருவான்மியூர்ப்புராணம்	0	8	0
பகவற்கீதார்த்தபங்கம்	0	2	0
சுப்பிரமணியபண்டிதர் ஜீவரக்ஷாமிர்தம்	4	0	0
ஞானப்பிரகாசதீபிகை அண்டபிண்டபஞ்சீகரணத்துடன்	1	0	0
பகவற்கீதைவசனம் (தஞ்சைபதிப்பு)	1	4	0
தத்துவராயர்பாடுதுறை	0	12	0
ஸ்ரீகுமாரதேவர் (16) சாஸ்திரம்	0	10	0
வேதாந்தபோதினி	0	8	0
மனவுல்லாசகதை	0	8	0
வள்ளலார் (20) சாஸ்திரம்	1	8	0
பொன்னம்பலசுவாமிகள் கைவல்லியநவநீதவிருத்தியும் தத்துவார்த்ததீபிகை விருத்தியுரையும்	2	0	0
பஞ்சதசப்பிரகரணம்	1	0	0
திருமூலர் திருமந்திரம் (உ-ம்)	1	8	0
பிரபுலிங்கலீலை மூலம்	0	8	0
பரிபூரணானந்தபோதம்	0	4	0
சேதுபுராணவசனம் படத்துடன்	2	0	0
திருவிளையாடற்புராணம்செய்யுள்	2	0	0
திருவாதவூர்புராணம் விருத்தியுரை (யாழ்ப்பாண பதிப்பு)	1	0	0
கந்தபுராணச்சுருக்கம்	0	12	0
சானந்தகணேசர்புராணம் உரை	0	12	0
விருத்தாசலபுராணம் உரை	0	10	0
அருணாசலபுராணம்உரை படத்துடன் காலிக்கோகட்டடம்	0	12	0
விநாயகபுராணம் உபாசனாகாண்டம்	2	0	0
அரிச்சந்திரபுராண மூலம்	0	8	0
மனுதர்மசாஸ்திரம்	3	8	0
பிரமோத்தரகாண்டம் உரை	1	8	0
சிதம்பரம் இராமலிங்கசுவாமிகள் திருவருட்பா	3	0	0
வேதநாயகம்பிள்ளைகீர்த்தனை	0	8	0
நந்தனார்சரித்திரகீர்த்தனை படத்துடன்	0	8	0
ஞானவாசிட்டவசனம்	1	8	0
சிவதலமான்மியவசனம்	0	12	0
விஷ்ணுதலமான்மியவசனம்	0	8	0
சூடாமணி 12-நிகண்டுகள்	1	4	0
,, 10-நிகண்டுகள்	1	0	0
,, 11, 12-வது நிகண்டுகள்	0	8	0

இவைதவிரத் தங்களுக்குவேண்டும் பலவித புத்தகங்களும் வி. பி. போஸ்டில் அனுப்பப்படும். அரைரூபாய் தொகைக்குக்குறைந்த புத்தகங்கள் வி. பி. போஸ்டில் அனுப்பமுடியாது. அரை அணா ஸ்டாம்பு அனுப்புகிறவர்களுக்கு ஒரு கேட்லாக்கு இனாமாக அனுப்பப்படும். மற்றவிஷயங்கள் கேட்லாக்கில் கவனித்துப்பார்க்கும்படி கோருகிறேன்.

கொ. லோகநாதமுதலியார்.
மனோன்மணிவிலாச சென்ட்ரல் புக்டிபோ,
நெ-29, வைத்தியநாதமுதலி வீதி, சென்னை.